

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

02/2022/GR

Ζώντας σε κοινωνία

Κύριο άρθρο
Ένα μήνυμα για όλους

Θεία λειτουργία
Μαζί εν Χριστώ

Διδασκαλία
Η Εκκλησία υπερασπίζεται τη
ζωή

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Ένα μήνυμα για όλους !

■ Θεία λειτουργία

4 Μαζί εν Χριστώ !

■ Επίσκεψη στην Αφρική

10 Πως τα παιδιά έρχονται
ανεμπόδιστα στον Ιησού !

■ Επίσκεψη στην Αμερική

12 Ο Θεός δεν κοιμάται !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

14 Ένα μήνυμα για τους
φτωχούς – και για όλους !

■ Χώρος για παιδιά

16 Δαβίδ και Ιωνάθαν !

18 Στο σπίτι του Κάλβιν στο
Λονδίνο (Μεγάλη Βρετανία) !

Ποιος είπε ότι οι φυσικές αδυναμίες μπορούν να σταθούν εμπόδιο για τη συμμετοχή στην θεία λειτουργία;

Διδασκαλία

20 Διατήρηση της ζωής – κάθε φορά που είναι δυνατόν αυτό !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Το αξίωμα, η γυναίκα και η Αγία Γραφή !

26 Αγάπη, ανεξάρτητα από την κατάσταση εμβολιασμού !

28 Καταγραφή της πρωτοχρονιάτικης ομιλίας σε τρεις γλώσσες !

30 Η Εκκλησία σε πλήρη ανοικοδόμηση !

32 Νέα από την Ελλάδα !

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.

Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη
Τηλ.: 23990 20273
Θεία λειτουργία: Κυριακή 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Επειδή βρισκόμαστε σε περίοδο πανδημίας, το πρόγραμμα δεν τηρείται απόλυτα. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Ένα μήνυμα για όλους

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Γνωρίζετε την ιστορία του Ιησού, όταν διάβασε την Τορά στη συναγωγή της Ναζαρέτ, της πόλης που γεννήθηκε; Διάβασε το απόσπασμα από τον Ησαΐα 61:1-2, όπου είναι γραμμένο:

«Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επάνω μου· επειδή, ο Κύριος με έχρισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με απέστειλε για να γιατρέψω τους συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμοτηρίου στους δεσμίους· για να κηρύξω χρόνον ευπρόσδεκτο στον Κύριο, και ημέρα εκδίκησης του Θεού μας· για να παρηγορήσω όλους αυτούς που πενθούν».

Και ο Ιησούς κοίταζε τους συναθροισμένους και τους είναι ότι ήταν αυτός (βλ. Λουκάς 4:21).

Ο Ιησούς δεν σταματούσε να υπογραμμίζει ότι είχε έλθει για τους φτωχούς, τους καταπιεσμένους, τους ασθενείς και τους ταλαιπωρημένους. Ήταν αυτοί που τον είχαν ιδιαίτερα ανάγκη.

Εδώ ωστόσο, το μήνυμα είναι για όλους εκείνους που λένε για τον εαυτό τους: Δεν είμαι πραγματικά φτωχός, καταπιεσμένος, άρρωστος ή λυπημένος. Ισχύει και για εμένα το Ευαγγέλιο;

Ναι, επειδή εδώ ο Ιησούς σίγουρα απευθύνεται συγκεκριμένα στους φτωχούς, αλλά επίσης και σε εκείνους που είναι φτωχοί, με την μεταφορική έννοια:

- Σε εκείνους που είναι ταπεινοί και ξέρουν ότι χρειάζονται την χάρη,,
- σε εκείνους που υποφέρουν εξ αιτίας του χωρισμού τους από τον Θεό, λόγω της αμαρτίας και
- σε εκείνους που είναι φυλακισμένοι της αμαρτίας.

Φωτογραφία: Διεθνής Νεοπροτεσταντική Εκκλησία

Ο Ιησούς τους ανακοίνωσε το Ευαγγέλιό του και απέστειλε τους Αποστόλους του για να κηρύττουν το Ευαγγέλιο. Και, ακόμη και σήμερα, εμείς οι Απόστολοι, είμαστε όλοι απεσταλμένοι από τον Θεό για να αναγγέλλουμε το Ευαγγέλιο.

Το Ευαγγέλιο είναι για όλους, επειδή όλοι υποφέρουν από την αμαρτία. Έχουμε λάβει την εντολή από τον Θεό να πούμε: Ο Θεός θέλει να απελευθερώσει τους ανθρώπους από την αμαρτία και να τους επαναφέρει σε κοινωνία μαζί του.

Κάποιοι θα αποδεχθούν το Ευαγγέλιο, άλλοι πάλι, όχι. Ας μην αποθαρρυνόμαστε όμως. Αυτό δεν θα εμποδίσει τον Κύριο να ολοκληρώσει το Έργο του.

Σας απευθύνω τους αδελφικούς μου χαιρετισμούς.

Zoran Luk Sinanovic

Ι Μαζί εν Χριστώ

Η θεία λειτουργία για την αρχή του έτους τελέστηκε στις 2 Ιανουαρίου στην εκκλησία της πόλης Γκίφχορντ (Γερμανία)

■ Φωτογραφίες: Μαρσέλ Φέλντε

Πράξεις των Αποστόλων 2 : 44

« Και όλοι εκείνοι που πίστευαν ήσαν μαζί, και είχαν τα πάντα κοινά ».

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είμαστε ευγνώμονες στον καλό Θεό που μπορούμε να συναντιόμαστε ξανά, στην αρχή του καινούριου έτους, για να ζήσουμε αυτή την θεία λειτουργία, ακόμη και αν εξακολουθεί να είναι με ασυνήθιστο τρόπο. Ξέρω καλά ότι η έναρξη αυτού του νέου χρόνου δεν ανταποκρίνεται απόλυτα στις επιθυμίες μας. Μακάρι να είχαν εξελιχθεί διαφορετικά τα πράγματα και οι καταστάσεις. Όλα εξακολουθούν να σημαδεύονται από την πανδημία, όλα είναι ακόμη ασυνήθιστα και περίπλοκα. Ωστόσο αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τίποτα δεν αλλάζει στο πρόγραμμά μας, για το έτος 2022. Το πρόγραμμα είναι και παραμένει το ακόλουθο: Προετοιμαζόμαστε για την επιστροφή του Δασκάλου και Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Δεν είναι μια έτοιμη φόρμουλα, επιμένω οικειοθελώς, δεν αλλάζει το πρόγραμμά μας! Περιμένουμε την επιστροφή του Κυρίου μας και προετοιμαζόμαστε γι' αυτήν. Δεν πρέπει τώρα, οι έγνοιες της καθημερινότητας, η πανδημία και όλα τα υπόλοιπα, να πνίγουν την θεϊκή ζωή. Οφείλουμε να είμαστε σε εγρήγορση. Είναι κάτι που δεν πρέπει να συμβεί! Φυσικά, πρόκειται για μια σοβαρή υπόθεση και την προσεγγίζουμε με υπευθυνό-

τητα, με κάθε λογική, αλλά και με εμπιστοσύνη στον Θεό, γνωρίζοντας ότι κάνουμε αυτό που μας αναλογεί, όπως και ο Θεός ενεργεί από την πλευρά του. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να μας εμποδίζει να συνεχίζουμε την προετοιμασία μας για την επιστροφή του Χριστού. Βλέπω εδώ ένα κίνδυνο, όλα αυτά τα πράγματα να πάρουν το πάνω χέρι και να μας στραγγίζουν όλες μας τις δυνάμεις. Δεν είναι δυνατόν! Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, σκεφτείτε τους γονείς ή τους παππούδες μας που έζησαν σε εποχές πολέμου. Δεν θέλω να το δραματοποιήσω τώρα, αλλά οι συνθήκες δεν ήταν και πολύ διαφορετικές. Και συνέχιζαν να προετοιμάζονται για την επιστροφή του Κυρίου. Σκέπτομαι πολλούς αδελφούς και αδελφές σε άλλες χώρες, εκεί όπου η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη, όπως στη Δυτική Αφρική, στο Μάλι, στην Μπουρκίνα Φάσο, που η πλειοψηφία των αδελφών μας ζει μόνιμα κάτω από την απειλή των ισλαμιστών εξτρεμιστών και των τζιχαντιστών. Μπορώ να καταθέσω την μαρτυρία μου: Συνεχίζουν να προετοιμάζονται για τον ερχομό του Κυρίου. Σκέπτομαι τους αδελφούς και τις αδελφές στην Μυανμάρ ή στην Λατινική Αμερική, που ζουν σε τρομερές συνθήκες. Σκέπτομαι τους αδελφούς και τις αδελφές, εδώ στην Γερμανία, που δοκιμάζονται τόσο σκληρά από ασθένειες, που βρίσκονται σε μεγάλη στενοχώρια και λαμβάνουν το ένα άσχημο νέο μετά το άλλο. Περιμένουμε από αυτούς – και είναι τελείως φυσιολογικό: Οφείλετε να προετοιμαστείτε για την ημέρα του Κυρίου. Ό,τι ισχύει γι' αυτούς, ισχύει και για εμάς. Δεν θέλω να επεκταθώ σε αυτό το θέμα, ας τα προσέχουμε όλα αυτά. Αντιμετωπίζουμε αυτό το θέμα με λογική, υπεύθυνα, αλλά και με εμπιστοσύνη στον Θεό, αλλά αυτό δεν θα πρέπει να μας σταματήσει από την προτεραιότητά μας που είναι η επιστροφή του Ιησού Χριστού. Ό,τι και να μας συμβαίνει, προετοιμαζόμαστε γι' αυτήν.

Εμείς περιμένουμε τον Κύριο Ιησού να έλθει να μας πάρει κοντά του. Εμμένω ιδιαίτερα σε αυτό το «εμείς», επειδή ο Κύριος δεν έρχεται για να πάρει κοντά του ένα συγκεκριμένο αριθμό προσώπων που είναι συμπαθείς ατομικιστές. Έρχεται για να πάρει κοντά του μια κοινότητα. Μια κοινότητα πιστών που, με τη δράση του Αγίου Πνεύματος έχουν γίνει ένα εν Χριστώ. Πρόκειται για τη Νυμφία και ο Κύριος Ιησούς θα έλθει για να την πάρει μαζί του. Και να λοιπόν γιατί έχουμε εφέτος αυτό το σύνθημα: «Μαζί εν Χριστώ!». Θέλουμε να είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Ποιος λοιπόν αποτελεί μέρος της Νυμφίας; Είναι εκείνοι που είναι πλήρεις από τη ζωή του και συμμορφώνονται με το θέλημά του, που προσπαθούν, ήδη από σήμερα, να είναι σε κοινωνία με τον Θεό. Θα οδηγηθούν τότε σε αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Θέλουν να είναι από τώρα σε κοινωνία με τον Θεό, επειδή εμπνυχώνονται, επειδή είναι πλήρεις

από τη ζωή του. Έχω υπογραμμίσει συχνά ότι θεϊκή ζωή είναι εξ ορισμού ζωή στην κοινότητα. Ο τριαδικός Θεός είναι ο Θεός της κοινωνίας του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Δεν είναι μια υπέροχη ιδέα ενός θεολόγου, πρόκειται για μια θεϊκή αλήθεια. Περιλαμβάνει πολλά πράγματα., ο Θεός Πατέρας, ο Θεός Υιός, ο Θεός Άγιο Πνεύμα, – τρία πρόσωπα που είναι πάντα σε σχέση μεταξύ τους και πάντα, είναι ένα. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, σύμφωνα με την εικόνα του. Αυτό εκφράστηκε επίσης και με αυτό τον τρόπο: Δεν δημιούργησε τον άνθρωπο ως άτομο, τον δημιούργησε ως άνδρα και γυναίκα, που θα έπρεπε να ζήσουν σε κοινωνία. Έχοντας την ίδια φύση, είχαν ανάγκη ο ένας τον άλλον και έπρεπε να ζήσουν σε κοινωνία· σε κοινωνία με τον Θεό και σε κοινωνία μεταξύ τους. Και όσο ήταν έτσι, είχαν σεβασμό στο θέλημα του Θεού. Ήταν σε κοινωνία με τον Θεό και σε κοινωνία μεταξύ τους. Στη συνέχεια, αυτό άλλαξε, μετά την πτώση στην αμαρτία, αλλά αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Ποιο είναι το θέλημα του Υιού του Θεού για τη Νυμφία του; «Πατέρα, κάνε τους να είναι ένα, όπως εσύ κι εγώ είμαστε ένα». Αυτό αποδεικνύει ότι η θεϊκή ζωή είναι ζωή σε κοινωνία. Ας είμαστε πλήρεις από αυτή την θεϊκή ζωή και ένα μαζί με τον Θεό, αλλά επίσης και σε κοινωνία μεταξύ μας και, ας προσπαθούμε να καθιστούμε αυτή την ενότητα των πιστών, ολοένα πιο ισχυρή και περισσότερο ορατή.

«Μαζί εν Χριστώ!», σημαίνει επίσης ότι, όπως και οι πρώτοι χριστιανοί, συναθροίζομαστε τακτικά για να εορτάζουμε μαζί την θεία λειτουργία. Οι Πράξεις των Αποστόλων αναφέρουν ότι οι πρώτοι χριστιανοί, αφού έλαβαν τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ένοιωθαν την ανάγκη να είναι μαζί. Ήταν μαζί και είχαν τα πάντα κοινά. Πήγαιναν τακτικά στο ναό,

όπου ζούσαν την εβραϊκή λατρεία, κατόπιν συναθροίζονταν σε σπίτια για να εορτάζουν μαζί την Αγία Κοινωνία, ως χριστιανοί. Εξασφάλιζαν – τουλάχιστον έτσι συνέβαινε στους κόλπους της Εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, αργότερα, σε άλλες Εκκλησίες δεν ήταν έτσι – ότι: «Ελάτε να κάνουμε τα πάντα μαζί, σε κανένα δεν πρέπει να λείπει το οτιδήποτε!». Στην εποχή μας είναι διαφορετικά. Ο καθένας μπορεί να έχει το δικό του αυτοκίνητο, τη δική του περιουσία – δεν πρόκειται εδώ για επίγεια πλούτη, όλα αφορούν τα πνευματικά πλούτη. Έχουμε πολλά κοινά πράγματα. Έχουμε την ίδια κλήση, την ίδια πίστη, τον ίδιο Κύριο και Δάσκαλο, έχουμε το ίδιο μέλλον: ο Χριστός είναι τα πάντα για εμάς! Και επειδή όλα αυτά είναι τόσο σημαντικά για εμάς, να έχουμε όλα αυτά τα κοινά, αισθανόμαστε απλά την ανάγκη να είμαστε ενωμένοι και να είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ μας κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας. Ο Παύλος λέει σχετικά με το θέμα αυτό: Επειδή έχουμε το ίδιο Πνεύμα, τα ίδια συναισθήματα,

νοιώθουμε την ανάγκη να ενωνόμαστε για να δοξάζουμε τον Θεό, όλοι μαζί, με ένα στόμα. Κατά συνέπεια, όλοι όσοι φτάνουν στην πίστη, όσοι έχουν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, η κοινότητα που είναι πλήρης από το Άγιο Πνεύμα, ενώνονται σε ένα και το αυτό πνεύμα και ενώνονται ομόφωνα για να υμνήσουν και να εορτάσουν τον Θεό, με ένα στόμα. Τα μέλη της κοινότητας αισθάνονται την ανάγκη να ζουν μαζί την θεία λειτουργία και να υμνούν, να τιμούν και να δοξάζουν τον Θεό, επειδή έχουν τόσα κοινά. Ο Κύριος Ιησούς μας καλεί να συναθροιστούμε επειδή θέλει να προσεύχεται μαζί μας, θέλει να τρώει μαζί μας, θέλει να μας ενισχύει όλους μαζί, όπως έκανε και με τους μαθητές του: «Ελάτε όλοι σε μένα!» Μας φροντίζει, είναι ανάμεσά μας, μαζί μας.

Αυτή είναι μια προσωπική σκέψη: Η συμμετοχή στην θεία λειτουργία έχει επίσης και μια κοινωνική διάσταση. Σας παρακαλώ μη το λάβετε με λάθος τρόπο, δεν πρόκειται για κάποια πολιτική δήλωση, αλλά έτσι κάνουν οι άνθρωποι: Εάν θέλουν να κάνουν γνωστή την θέση τους και αν είναι σημαντική γι' αυτούς, ξέρουν ότι δεν χρησιμεύει σε τίποτα να το κάνουν μόνοι τους. Τι κάνουμε τότε για να δείξουμε ότι αυτή είναι η θέση μας, ότι αυτό θέλουμε; Συγκεντρώνουμε υπογραφές ή μαζευόμαστε για μια διαδήλωση και

βγαίνουμε στους δρόμους, μαζί, επειδή ξέρουμε ότι έτσι θα υπάρχει μεγαλύτερος αντίκτυπος. Εάν το κάνουμε όλοι μαζί, εάν το υπογράψουμε όλοι, αν στέλνουμε όλοι το ίδιο μήλ, εάν κάνουμε όλοι μαζί μια πορεία και διαδηλώνουμε μαζί, αυτό θα φανεί. Το έχουμε συνειδητοποιήσει: Το να είμαστε μαζί θα φέρει περισσότερα. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

ως χριστιανοί, θέλουμε να καταθέσουμε ότι δεν συμφωνούμε με το γεγονός ότι ο κόσμος κυριαρχείται από το κακό. Είμαστε ενάντια στην κυριαρχία του κακού. Είμαστε υπέρ της βασιλείας του Ιησού Χριστού. Θα το θέσω ως εξής: Είναι καλό να δίνουμε μαρτυρία, ο καθένας

στον τόπο του, αλλά εάν οι χριστιανοί δεν συναθροίζονται για την θεία λειτουργία, δεν είναι και τόσο χρήσιμο. Στο μέτρο αυτό, η συμμετοχή στην θεία λειτουργία έχει επίσης μια κοινωνική διάσταση. Σε αυτήν, οι χριστιανοί δίνουν μαρτυρία: Δεν συμφωνούμε με αυτά που συμβαίνουν, είμαστε ενάντια στο κακό, είμαστε υπέρ του Ιησού Χριστού. Βιώνουμε την εμπειρία της κοινωνίας, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας.

Αυτό φυσικά προχωρά ακόμη περισσότερο. Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας ο καθένας κάθεται στην θέση του· μπορούμε βέβαια να χαιρετιστούμε, να έχουμε μια σύντομη συνομιλία, αλλά αυτό δεν αρκεί.

Η συμμετοχή στην θεία λειτουργία έχει επίσης μία κοινωνική διάσταση

άλλη ομάδα από την άλλη, οι μεν συζητούν μεταξύ τους, οι άλλοι συζητούν μεταξύ τους και είμαστε επικεντρωμένοι σε αυτούς που είναι και που σκέπτονται όπως εμείς. Δεν είναι αυτός ο στόχος που επιδιώκουμε. Οφείλουμε να μάθουμε να αποδεχόμαστε τη διαφορετικότητα του πλησίον μας και να τη διαχειριζόμαστε. Και δεν είναι μόνο για να λέμε: «Ειρήνη, όλα είναι σε τάξη!» – όχι, είναι κάτι που το ξεπερνά. Οφείλουμε επίσης να μάθουμε και να αποδείξουμε ότι αυτά που έχουμε κοινά είναι πολύ πιο σημαντικά από αυτά που μας χωρίζουν. Αυτό είναι ένα σημείο καμπής. Έχουμε από κοινού τον Χριστό. Έχουμε ένα μέλλον, για μια ακόμη φορά, μια κλήση, μια υπηρεσία να εκπληρώσουμε. Όλα αυτά είναι πολύ πιο σημαντικά για εμάς από την γνώμη μας, τη διαφορά μου. Και είναι εδώ που βλέπω ένα τεράστιο πρόβλημα, δηλαδή ότι η προσωπική μας γνώμη, το πρόσωπό μας, γίνονται τόσο σημαντικά, περισσότερο από ό,τι κοινό έχω με τον αδελφό μου: Τον Χριστό, την πίστη, το μέλλον. Αδελφοί και αδελφές, αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνεται. Ξεπερνάμε κάθε τι που μας χωρίζει και δείχνουμε έτσι ότι ο Χριστός είναι πιο σημαντικός μπροστά στα μάτια μας. Και αυτό είναι κάτι που έχουμε κοινό.

Πηγαίνει πολύ παραπέρα. Οφείλουμε επίσης να μάθουμε να ζούμε σε κοινωνία. Πρόκειται για ένα συμπληρωματικό βήμα: Για την ενότητα της κοινότητας, οφείλουμε επίσης να μάθουμε να ζούμε σε κοινωνία. Το να ζούμε σε κοινωνία σημαίνει ότι οφείλουμε να μάθουμε να ξεπερνάμε αυτά που μας χωρίζουν. Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που μας χωρίζουν και αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό. Άλλωστε είμαστε όλοι διαφορετικοί. Ο καθένας έχει την γνώμη του, καθένας έχει τις δικές του ιδέες, καθένας έχει τον δικό του τρόπο να κάνει πράγματα και έτσι είναι όλα καλά. Πρέπει απλά να μάθουμε να τα αντιμετωπίζουμε αυτά. Δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την ταυτότητά μας για να χωρέσουμε όλοι στο ίδιο καλούπι και να γίνουμε όλοι πανομοιότυποι, δεν είναι αυτός ο στόχος. Οφείλουμε απλά να μάθουμε τη διαφορετικότητα του πλησίον μας και να τη διαχειριζόμαστε. Αυτό που με εντυπωσιάζει σήμερα, είναι ότι οι άνθρωποι χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο χαζά, τα μέσα επικοινωνίας. Ποτέ δεν υπήρχαν τόσες πολλές δυνατότητες επικοινωνίας για τους ανθρώπους. Και τι κάνουν; Το διαπιστώνω, όλο και περισσότερο: Ενδιαφέρονται μόνο για εκείνους που είναι και σκέπτονται όπως αυτοί. Υπάρχει μια ομάδα από την μία πλευρά, μια

Ζούμε σε κοινωνία σημαίνει ότι είμαστε διατεθειμένοι να μοιραζόμαστε. Αυτό ξεκίνησε ήδη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Ομολογουμένως δεν πήγε καλά όταν το είπε αυτό. Ωστόσο το είπε αποφασιστικά στους Εβραίους: Εκείνος που έχει δύο χιτώνες, να δίνει τον ένα σε αυτόν που δεν έχει. Δεν έτυχε να έχει καλή αποδοχή την εποχή εκείνη και αναμφίβολα θα ήταν κάτι περισσότερο ανεπιθύμητο σήμερα. Δεν έχει να κάνει με τα χρήματά μας, το σπίτι μας ή το αυτοκίνητό μας, αλλά με τη νοοτροπία μας. Ακόμη και τότε, το Άγιο Πνεύμα, διαμέσου του Ιωάννη του Βαπτιστή, ήθελε να επιστήσει την προσοχή των ανθρώπων στο γεγονός ότι οφείλουμε να κοιτάζουμε τον πλησίον μας, να αντιλαμβανόμαστε τις ανάγκες του και να ανταποκρινόμαστε σε αυτές. Αυτό είναι το νόημα. Να μη σκεπτόμαστε μόνο τον εαυτό μας, αλλά

Να ξεπερνάμε τον εγωισμό, τον εγωκεντρισμό και να αντιλαμβανόμαστε τις ανάγκες του πλησίον μας και να ανταποκρινόμαστε σε αυτές. Αυτό σημαίνει να είσαι χριστιανός! Και γι' αυτό θα πρέπει να κοιτάζουμε λίγο πιο μακριά. Θα πρέπει να κοιτάζουμε πέρα από τη δική μας γενιά. Είναι ένα επαναλαμβανόμενο θέμα στην κοινωνία μας. Κάθε γενιά έχει άλλες ανάγκες, άλλες επιθυμίες και παλεύει πολύ εγωιστικά για να τις ικανοποιήσει. Κοιτάζουμε πέρα από τη δική μας γενιά και βλέπουμε επίσης τι χρειάζονται οι άλλες γενιές, πριν από εμάς, μετά από εμάς, ποιες είναι οι ανάγκες τους για να ανταποκριθούμε σε αυτές. Βλέπουμε πιο μακριά από τη δική μας κοινότητα, πιο μακριά από την χώρα μας και βλέπουμε επίσης τις ανάγκες του πλησίον μας, από κάθε άποψη, και ανταποκρινόμαστε ανάλογα.

Βιώνοντας την εμπειρία της κοινωνίας – ο Παύλος το εξήγησε θαυμάσια, πήρε την εικόνα του σώματος του Χριστού. Είναι μια θαυμαστή εξήγηση, μια εξαιρετική εικόνα της ζωής σε κοινωνία: Το σώμα του Χριστού. Και το λέει με ένα πολύ ξεκάθαρο τρόπο: Το μάτι δεν μπορεί να πει «δεν χρειάζομαι το χέρι». Το κεφάλι δεν μπορεί να πει «δεν χρειάζομαι το πόδι». Το να ζούμε σε κοινωνία σημαίνει ότι έτσι το θέλησε ο Θεός, επειδή ο Θεός το ήξερε πολύ καλά: Έχουν μια υπηρεσία να εκπληρώσουν και δεν μπορούν να το κάνουν μόνο τους. Εάν η κοινότητα του Χριστού επιθυμεί να εκπληρώσει την υπηρεσία της, οφείλει να το κάνει από κοινού. Ένα απομονωμένο άτομο δεν μπορεί να εκπληρώσει την υπηρεσία που περιμένει ο Ιησούς από αυτό. Είναι ένα πράγμα. Μπορούμε να το κάνουμε μόνο μαζί, ως Εκκλησία, ως Εκκλησία του Χριστού. Χρειαζόμαστε το σώμα του Χριστού. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη σχέση ανάμεσα στα αξιώματα και την κοινότητα. Δεν είναι σαν να είναι από εδώ τα αξιώματα και η κοινότητα από εκεί: Η κοινότητα δεν μπορεί χωρίς αξιώματα, αλλά τα αξιώματα θα επιτύχουν τη σωτηρία της, έτσι θα είναι εντάξει. Όχι, χρειάζονται ο ένας τον άλλον. Διαφορετικά δεν θα λειτουργήσει. Υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον, προσεύχονται ο ένας για τον άλλον. Πολύ καλά περιγράφεται στην Αγία Γραφή. Σε ένα απόσπασμα, υπάρχει το θέμα του ενός που σπέρνει και του άλλου που θερίζει. Σίγουρα, οι αποστολές, οι ευθύνες είναι διαφορετικές, αλλά η χαρά είναι κοινή. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, ο καθένας μέσα στην κοινότητα έχει την αποστολή του, ο καθένας έχει τη δική του ευθύνη. Ο ένας έχει αυτή τη δωρεά, ο άλλος κάποια άλλη, ένας άλλος έχει αυτή την αποστολή – είναι κάτι το τελείως διαφορετικό. Εάν ο καθένας εκπληρώνει την αποστολή του στην θέση του, θα έχουμε μια κοινή χαρά, που είναι η χαρά στον Ιησού Χριστό.

Αγαπημένοι μου, κοινωνία σημαίνει επίσης να είμαστε διατεθειμένοι να δίνουμε στους άλλους, αλλά επίσης – και αυτό είναι πολύ σημαντικό – να είμαστε πρόθυμοι να λάβουμε κάτι από τους άλλους. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι εύκολο να λάβει

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματος ο αναπληρωτής Απóstολος Περιφέρειας κλήθηκε να συμμετάσχει (επάνω)

κάτι, αλλά δεν είναι τόσο απλό. Όλο και περισσότερο παρατηρώ ότι οι άνθρωποι έχουν αυτή τη διάθεση: Δεν θέλω να λαμβάνω κάτι από τους άλλους, δεν θέλω να είμαι εξαρτημένος, δεν θέλω να δεσμευομαι, θέλω να είμαι ανεξάρτητος. Και προτιμούν να πάσουν να λαμβάνουν κάτι από τους άλλους για να μην εξαρτηθούν. Απλά, δεν θέλουν. Προτιμώ να διαθέτω λιγότερα, παρά να λαμβάνω κάτι από άλλους. Είναι μια εξέλιξη της κοινωνίας, δεν θέλουμε να λαμβάνουμε από τους άλλους, επειδή δεν θέλουμε να εξαρτόμαστε, δεν θέλουμε να οφείλουμε, θέλουμε να είμαστε για τον εαυτό μας. Είναι σε πλήρη αντίφαση με την εικόνα του σώματος του Χριστού και επομένως σε αντίθεση με το θέλημα του Θεού. Αυτό αποτελεί μέρος του θελήματος του Θεού, να δίνουμε, αλλά και να λαμβάνουμε επίσης, να είμαστε ταπεινοί και να λέμε: Δεν μπορώ χωρίς τον πλησίον μου. Αυτό είναι επίσης μέρος της ζωής σε κοινωνία. Εργαζόμαστε επίσης το 2022 με αυτή τη σκέψη: Θέλουμε να είμαστε σε κοινωνία, θέλουμε να ξεπερνάμε κάθε τι που μας χωρίζει, επειδή είναι πιο σημαντικό για μας, ένας μόνο Δάσκαλος, ένας μόνο στόχος, ένα μόνο πνεύμα, μία μόνο κλήση. Θα συνεχίσουμε να σκεπτόμαστε διαφορετικά, να έχουμε άλλη γνώμη, αυτό θα παραμείνει έτσι – θα παραμένω ένας Γάλλος και θα παραμένετε Γερμανοί – όλα αυτά είναι φυσιολογικά. Το πιο σημαντικό είναι ό,τι έχουμε από κοινού. Θέλουμε επίσης να σκεπτόμαστε με ποιο τρόπο θα μοιραζόμαστε ακόμη περισσότερα, να αντιλαμβανόμαστε και να ανταποκρινόμαστε στις ανάγκες του πλησίον μας από κάθε άποψη και θέλουμε πραγματικά να υπηρετούμε ως σώμα του Χριστού: να εκπληρώνουμε μαζί την υπηρεσία, να είμαστε παρόντες ο ένας για τον άλλον και μερικές φορές επίσης, να είμαστε διατεθειμένοι να λάβουμε κάτι από τους άλλους, επειδή αναγνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να το κάνουμε μόνοι μας.

Η τέταρτη και τελευταία πτυχή αυτής της κοινωνίας

Ο Απόστολος Ραλφ Βικαρίεσμαν (Ralf Vicariesmann) εξέφρασε τη σκέψη ότι οι σχέσεις θα πρέπει να καλλιεργούνται αδιάκοπα (επάνω)

Ο Πρωτοππάστολος έδωσε την ευλογία για την χρυσή επέτειο των γάμων τους, στον Απόστολο σε ημερία Έντμουντ Στεγκμάγιερ (Edmund Stegmaier) και στη σύζυγό του Γκέρντα (Gerda) (δεξιά)

είναι η κοινωνία των ζωντανών και των εκλιπόντων. Και αυτή επίσης είναι όμορφη. Δεν ζούμε σε δύο χωριστούς κόσμους. Πρόκειται για μία κοινότητα, μια μόνη Εκκλησία, ορατή και αόρατη, οι ζωντανοί και οι νεκροί. Επανέρχομαι σε αυτό που ανέφερα: Οι προηγούμενες γενιές έσπειραν και εμείς θερίζουμε σήμερα. Ζούμε πράγματι από την εργασία τους, από τις θυσίες τους, από αυτά που οικοδόμησαν. Αυτοί έσπειραν κι εμείς θερίζουμε, αλλά η χαρά είναι κοινή. Το ίδιο ισχύει και για τις ψυχές της άλλης όχθη: Διαμορφώνουμε ένα μόνο σώμα, ανήκουμε στην ίδια Εκκλησία· έχουμε μόνον ένα Πνεύμα, το Άγιο Πνεύμα· μοιραζόμαστε ένα μόνο ψωμί, την Αγία Κοινωνία, εδώ και στην άλλη όχθη, έχουμε το ίδιο μέλλον, την ίδια πίστη. Όταν σκεπτόμαστε τους αγαπημένους μας στην άλλη όχθη, τους βλέπουμε όπως ήταν κάποτε. Και αυτό δεν είναι ακριβές. Αδελφοί και αδελφές, είναι παρόντες σε κάθε θεία λειτουργία, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και ακολουθούν τη δράση του Αγίου Πνεύματος. Δεν έχουν σταματήσει, προχωρούν μαζί μας. Δεν έχουν παραμείνει στην γνώμη που είχαν – το Άγιο Πνεύμα του παίρνει μαζί του. Και οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να είναι έτοιμοι, για να αναπτύσσονται στην κοινωνία, είναι ακριβώς οι ίδιες, τόσο εδώ, όσο και στην άλλη όχθη. Οφείλουμε να το συνειδητοποιήσουμε εκ νέου. Όταν μας κοιτάζουν, δεν εκνευρίζονται λέγοντας: Αχ, πως είναι σήμερα! Λαμβάνουν την ίδια διδασκαλία από το Άγιο Πνεύμα και μπορώ να πιστέψω, είμαι απόλυτα πεπεισμένος γι' αυτό, ότι προχωρούν μαζί μας, επειδή λαμβάνουν τον ίδιο λόγο από τον Θεό. Και έχουν την ίδια νοοτροπία που έχουμε ή που θα έπρεπε να έχουμε εάν ακολουθούμε το Άγιο Πνεύμα. Το ίδιο Πνεύμα, το ίδιο μέλλον, την ίδια χαρά. Είναι όμορφο να έχουμε επίσης, πάντοτε, αυτή τη διαβεβαίωση: Δεν είναι

χωριστοί κόσμοι, υπάρχει το ορατό και το αόρατο μέρος: Αλλά οι αγαπημένοι μας από την άλλη όχθη, είναι μαζί μας. Ζουν την ίδια θεία λειτουργία, ακολουθούν τον ίδιο δρόμο, έχουν τον ίδιο στόχο. Όταν θα έλθει ο Κύριος, θα μας πάρει μαζί του, τους ζωντανούς και τους εκλιπόντες και τότε θα είμαστε, πραγματικά, μια και μόνη καρδιά και, μια και μόνη ψυχή. Τότε θα έχουμε το δικό μας πνεύμα, τη δική μας ψυχή, θα έχουμε εκ νέου ένα σώμα, το σώμα της ανάστασης. Η ψυχή δεν θα περπατά όπως ένας άγγελος, θα έχουμε και πάλι ένα σώμα και θα αναγνωρίζουμε: Εκεί είσαι εσύ και εδώ είμαι εγώ· το πρόσωπο θα παραμείνει, η ταυτότητα θα παραμείνει, αλλά, ότι δεν είναι όμορφο θα εξαφανιστεί. Θα είμαστε τότε όλοι, τέλειοι εν Χριστώ και θα είμαστε σε αιώνια κοινωνία με τον Κύριο μας. Αδελφοί και αδελφές, αυτό είναι το μέλλον μας. Σας παρακαλώ, ας μη μας αποσπούν όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας. Σίγουρα είναι σοβαρά, αλλά όχι σε σημείο να μας κάνουν να ξεχάσουμε: Ο Κύριος έρχεται σύντομα! Αμήν!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

- Το να μαθαίνουμε να ζούμε σε κοινωνία, είναι μέρος της πνευματικής μας προετοιμασίας για την επιστροφή του Χριστού.
- Μαθαίνουμε να ξεπερνάμε τις διαφορές μας, να είμαστε αλληλέγγυοι μεταξύ μας και όλοι μαζί να υπηρετούμε τον Χριστό.

■ Φωτογραφίες: Ν.Ε. Ζάμπια

Πως τα παιδιά έρχονται ανεμπόδιστα στον Ιησού

«Ας συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι ο Ιησούς είναι επίσης προσεκτικός στον τρόπο με τον οποίο φερόμαστε στα παιδιά». – Αυτό δεν ήταν καν το πιο σημαντικό μήνυμα που θα έπρεπε να μεταδώσει ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στην Κάμπουε (Ζάμπια).

«Θεωρούμε την κακοποίηση ενός παιδιού, έγκλημα και τρομερό αμάρτημα. Αυτός που κακομεταχειρίζεται ένα παιδί για να ικανοποιήσει τις επιθυμίες του είναι αμαρτωλός και εγκληματίας», δήλωσε κατηγορηματικά ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. «Ως Εκκλησία, αγωνιζόμαστε κατά της κακοποίησης παιδιών και υποστηρίζουμε όλες τις προσπάθειες για την πρόληψη και την αποτροπή της».

Εξάλλου, από την θεία λειτουργία της 26^{ης} Σεπτεμβρίου 2021, δεν έλειψαν οι σαφείς διακηρύξεις. Κατ' αρχήν, ο Πρωταπόστολος προέτρεψε τους πιστούς να *λαμβάνουν τα παιδιά στα σοβαρά, τόσο όσο τα λάμβανε και ο Ιησούς*. Στο παρελθόν, τα παιδιά δεν ήταν τόσο σημαντικά στη θρησκευτική ζωή: Μετά βίας ήταν ικανά να κατανοήσουν τις εντολές, πόσο μάλλον να τις εκπληρώνουν και, χωρίς περιουσιακά στοιχεία, ήταν ανίκανα να προσφέρουν θυσίες.

Γι' αυτό οι μαθητές ήθελαν να διώξουν τα παιδιά, πράγμα που ο Ιησούς εμπόδισε, όπως ξέρουμε. Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας είδε πολλά διδάγματα προς μάθηση μέσα από αυτό: «Ο Ιησούς αγαπούσε τα παιδιά. αγαπούσε τους αδύναμους, αγαπούσε αυτούς

που οι άλλοι απέρριπταν. Θεωρούσε τον κάθε άνθρωπο ως μια ψυχή που θα έπρεπε να σωθεί. Δεν τον ένοιαζε για τους ανθρώπους, αν ήταν φτωχοί ή πλούσιοι, γέροι ή νέοι», Καθώς, επίσης: «Η σωτηρία δεν έχει να κάνει με την αξία, με τα έργα, με τις πράξεις. Η σωτηρία είναι η χάρη που προσφέρει ο Θεός – σε φτωχούς και πλούσιους, σε ισχυρούς και αδύναμους». Και: «Δεν μπορούμε να μετρήσουμε την αγάπη που έχει ο Θεός για εμάς, κοιτάζοντας μόνο τις συνθήκες της ζωής μας εδώ στην γη. Δεν μπορούμε να πούμε ότι ο Θεός αγαπά αυτό τον άνθρωπο επειδή του έδωσε πολλά χρήματα και δεν αγαπά τον άλλον επειδή είναι φτωχός. Η απόδειξη της αγάπης του Ιησού για όλους εμάς είναι ότι πέθανε για μας και ότι μας προσφέρει την πλήρη λύτρωση».

Κατόπιν, ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ παρότρυνε τους πιστούς να *έχουν ως παράδειγμα τα παιδιά, όπως τους το έδειξε ο Ιησούς*: «Για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, οφείλουμε πρώτα να γίνουμε όπως τα παιδιά – οφείλουμε να είμαστε ταπεινοί και να έχουμε επίγνωση της απόλυτης εξάρτησής μας από την χάρη του Θεού». Επιπλέον: «Ένα παιδί εμπιστεύεται φυσικά τους γονείς του, επειδή δεν φαντάζεται ότι οι

Περισσότεροι από 7 000 αδελφοί και αδελφές συμμετείχαν στην θεία λειτουργία που τελέστηκε στην Κάμπουε (Ζάμπια)

«Δείξτε τους: Πως εργάζεται ο Θεός στην κοινότητα, αντί να μιλάτε για όλα τα πράγματα που είναι λάθος με την κοινότητα».

«Και μία υπενθύμιση που απευθύνεται ειδικά στους αδελφούς υπηρεσίας: Κάθε φορά που ένας αδελφός υπηρεσίας κάνει κατάχρηση της διακονίας, της δύναμης και της εξουσίας του, η συμπεριφορά του γίνεται εμπόδιο για να παιδιά, να έλθουν στον Χριστό».

γονείς του θα μπορούσαν να το πληγώσουν. Ας είμαστε αληθινά παιδιά του Θεού. Ας εμπιστευόμαστε τον Πατέρα μας, ακόμη και αν δεν τον καταλαβαίνουμε». Και: «Ως παιδιά οφείλουμε να είμαστε διατεθειμένοι να μαθαίνουμε και αποδεχόμαστε να διδασκόμαστε. Οφείλουμε να συνειδητοποιούμε το γεγονός ότι δεν έχουμε ακόμη αποκτήσει την απαραίτητη ωριμότητα στην πίστη μας και οφείλουμε να αναπτυσσόμαστε σε αυτήν».

Τέλος, ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ προέτρεψε τους πιστούς να *μην εμποδίζουν τα παιδιά να έρχονται στον Ιησού*. Αυτό δεν αφορά μόνο ακραίες περιπτώσεις, όπως η κακοποίηση παιδιών. Αρχίζει ήδη από τη στιγμή που οι ενήλικες κυνηγούν τα παιδιά για να εκτονώσουν την απογοήτευσή τους – για παράδειγμα όταν τα επιπλήτουν σκληρά, ακόμη και αν δεν έχουν κάτι πραγματικά σοβαρό. «Είναι αμαρτία, είναι μια αμαρτωλή συμπεριφορά». Και: «Ένα ψέμα είναι ένα ψέμα, είτε απευθύνεται σε ενήλικα, είτε σε παιδί. Παραμένει ψέμα και αμαρτία».

Ο Πρόεδρος της Εκκλησίας έδωσε μερικές ακόμη συστάσεις:

«Μπορείτε να προετοιμάζετε το δρόμο στα παιδιά, για να έλθουν τα παιδιά στον Ιησού, με βάση τον τρόπο που τους παρουσιάζετε τον Θεό. Μην τους μιλάτε για τον Θεό ως δικαστή που θα τα τιμωρήσει. Να τους λέτε ότι ο Θεός είναι αγάπη!».

«Διηγηθείτε τους πως προσεύχεστε στον Θεό και πως εκείνος απαντά στις προσευχές σας. Μιλήστε τους για την προστασία των αγγέλων που έχετε βιώσει ως εμπειρία. Να τους αναφέρετε επίσης το πως μας παρηγορεί ο Θεός. Με τον τρόπο αυτό θα μπορείτε να ενθαρρύνετε τα παιδιά να έλθουν στον Ιησού».

«Επιθυμούμε, ο Ιησούς να είναι το μέλλον των παιδιών μας», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος, απευθυνόμενος, όχι μόνο στους γονείς, αλλά και σε όλους τους αδελφούς και αδελφές στις κοινότητες: «Είναι στο χέρι μας να τους προετοιμάσουμε τους δρόμους, να τους διδάσκουμε το νόμο του Θεού με το σωστό τρόπο· να τα διδάσκουμε να εμπιστεύονται τον Θεό και να τα βοηθάμε να ανακαλύπτουν τα θαυμαστά έργα του Θεού. Ο Θεός θα ευλογεί κάθε προσπάθεια που κάνουμε για να έλθουν τα παιδιά μας στον Ιησού και να μένουν μαζί του».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Μάρκος 10 : 13-14 :

«Και του έφεραν παιδάκια, για να τα αγγίξει· οι μαθητές του, όμως, επέπλητταν εκείνους που τα έφεραν. Όμως, ο Ιησούς, βλέποντας αυτό, αγανάκτησε, και τους είπε: Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σε μένα, και μη τα εμποδίζετε· επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία τού Θεού».

Ο Ιησούς αγαπά τα παιδιά. Χορηγεί τη σωτηρία στους ταπεινούς που τον εμπιστεύονται. Η σχέση μας με τα παιδιά διέπεται από το νόμο της αγάπης για τον πλησίον. Βοηθάμε τα παιδιά να έλθουν στον Χριστό.

Ο Θεός δεν κοιμάται !

Το να υψώνουμε τα μάτια προς τον Κύριο, είναι το μέσον επιλογής όταν πρόκειται για την απελευθέρωση και τη σωτηρία της ψυχής. Αυτό, σίγουρα δεν θέτει τέλος στα επίγεια βάσανα, αλλά δημιουργεί σωτηρία για την αιωνιότητα, επιβεβαίωσε ο Πρωταπόστολος.

Φωτογραφίες Ν.Ε. Αργεντινή

Επιτέλους, μπορώ να ταξιδέψω ξανά στην Αργεντινή! Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ προσπάθησε αρκετές φορές να επισκεφτεί τις κοινότητες σε αυτή την χώρα της Νότιας Αμερικής. Δυστυχώς όλες απέτυχαν λόγω της επιμονής της πανδημίας του κορωνοϊού. Την Κυριακή 7 Νοεμβρίου 2021 ωστόσο, κατέστη τελικά δυνατό να τελέσει εκεί μια θεία λειτουργία.

Όταν πρόκειται για τον Κύριο, οφείλουμε να υψώνουμε τα μάτια μας, εξήγησε κατηγορηματικά ο Πρόεδρος της Εκκλησίας. Άλλοτε, στην Παλαιά Διαθήκη, ήταν τα ψηλά βουνά που λατρεύονταν ως το μέρος που κατοικεί ο Θεός και όπου οι άνθρωποι μπορούσαν να τον συναντήσουν. «Ο Αβραάμ ανέβηκε στο βουνό για να προσφέρει τον γιο του ως θυσία, ο Μωυσής για να λάβει εκεί τις πλάκες του νόμου. Ο ναός στην Ιερουσαλήμ είχε οικοδομηθεί επάνω σε ένα λόφο».

Η βοήθεια έρχεται από ψηλά

Σήμερα επίσης, πολλοί άνθρωποι αναρωτιούνται από που έρχεται η βοήθεια, παρατήρησε ο Πρωταπόστολος. «Δεν ξέρουν πλέον πως να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, δεν βλέπουν καμία λύση στα προβλήματά

και δεν έχουν κανένα που να μπορεί να τους βοηθήσει».

Μετά έρχεται το σημείο καμπής: «Το πιστεύουμε και το διακηρύττουμε: Ο Θεός μπορεί και θέλει να βοηθά όλους τους ανθρώπους. Είναι ο Παντοδύναμος, τίποτα δεν είναι αδύνατο γι' αυτόν. Ο Ιησούς Χριστός νίκησε το κακό και τον θάνατο, που δεν αποτελούν πλέον εμπόδιο στη σωτηρία. Ο Θεός δεν κοιμάται: Είναι προσεκτικός στην μοίρα του κάθε ανθρώπου, συμμετέχει στον πόνο του και φροντίζει να έχει πρόσβαση στη σωτηρία». Η βοήθειά του δεν συνίσταται απλά στο να θέσει ένα τέλος στα δεινά του ανθρώπου, ούτε να τον αποζημιώσει για το κακό που έχει υποστεί. «Σκοπός του είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο στη δόξα του, στην αιώνια κοινωνία μαζί του».

Υψώνοντας τα μάτια

Για να αποκτήσει πρόσβαση στη σωτηρία, ο άνθρωπος οφείλει να «υψώνει τα μάτια» προς τον Θεό. Εκείνος που υψώνει τα μάτια του προς τον Θεό, φοβάται τον Θεό και ξέρει ότι εξαρτάται απόλυτα από την χάρη του Θεού. Ο Πρωταπόστολος παρέθεσε ορισμένα παραδείγματα από την Αγία Γραφή: Τον Ιώβ που υποτάχθηκε στο θέλημα του Θεού και σώθηκε.

715 αδελφοί και αδελφές μπόρεσαν να συμμετάσχουν ζωντανά επί τόπου και 23 598 πιστοί σε 462 communautés, ήταν συνδεδεμένοι

Η ακόμη, όταν ο λαός του Ισραήλ όφειλε να κοιτάζει ψηλά σε ένα ορειχάλκινο φίδι, που ο Μωυσής έπρεπε να κατασκευάσει για να σωθεί ο λαός. «Η βοήθεια του Θεού δεν συνίστατο στο να απαλλάξει τον λαό από τα φίδια, αλλά στην θεραπεία όσων εμπιστευόνταν τον λόγο του. Ο Ιησούς εξήγησε ότι το ορειχάλκινο φίδι προμήνυε την θυσία του στο σταυρό». Ο Πρωταπόστολος έφτασε στο συμπέρασμα ότι, από την πτώση στην αμαρτία, το κακό εδραίωσε την κυριαρχία του επάνω στους ανθρώπους και τους κάνει να υποφέρουν, Και ο Θεός δεν παρεμβαίνει για να αλλάξει τον κόσμο. «Μας ζητεί να υψώνουμε τα μάτια προς τον Ιησού Χριστό. Εκείνος που πιστεύει στον Χριστό θα μπορεί να απελευθερωθεί από το κακό και να έχει πρόσβαση στην αιώνια ζωή».

Ένα ακόμη παράδειγμα από την Αγία Γραφή: Ο διάκονος Στέφανος ύψωσε τα μάτια προς τον ουρανό, όταν συνελήφθη και οδηγήθηκε στο ιερατείο, επειδή κήρυττε το Ευαγγέλιο. Είδε τη δόξα του Θεού και το όραμα αυτό του έδωσε τις δυνάμεις να παραμείνει πιστός στον Χριστό μέχρι τον θάνατο, ακόμη και να συγχωρήσει τους δολοφόνους του! «Όταν περνάμε από δοκιμασίες, δεν παραμένουμε εστιασμένοι στα βάσανά μας και σε αυτούς που τα προκάλεσαν. Ακολουθούμε τις ωθήσεις του Αγίου Πνεύματος και υψώνουμε τα μάτια προς τον Θεό». Τότε το Άγιο Πνεύμα μας αποκαλύπτει τη δόξα, την παρουσία και την υπόσχεση του Θεού.

Σαββατοκύριακο στο Μπουένος Άιρες

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ πέρασε ένα μακρύ σαββατοκύριακο στο Μπουένος Άιρες. Την

Παρασκευή 5 Νοεμβρίου 2021, στην ημερήσια διάταξη ήταν μια συνάντηση με τους εκπροσώπους της Οικουμενικής Επιτροπής των Χριστιανικών Εκκλησιών στην Αργεντινή. Η Εκκλησία μας είναι πλήρες μέλος της από το 2018. Κατόπιν, ο διεθνής υπεύθυνος της Εκκλησίας έδωσε μια συνέντευξη σε μια ομάδα νέων. Το Σάββατο το πρωί, ο Πρωταπόστολος ηγήθηκε μιας συνάντησης με όλους τους εν ενεργεία Αποστόλους και Επισκόπους του πεδίου δραστηριότητας του Αποστόλου Περιφέρειας Ενρίκε Μίνιο. Παρά τις μάσκες, η χαρά της επανένωσης μπορούσε να διαβαστεί σε όλα τα πρόσωπα· πράγμα που παρατήρησε ο Πρωταπόστολος και χάρηκε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ψαλμό 121 : 1-2 :

«Υψώνω τα μάτια μου προς τα βουνά, από πού θάρθει η βοήθειά μου; Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριο, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη!».

Ερχόμαστε στον Θεό με μια ταπεινή καρδιά, πλήρη από άγιο σεβασμό. Πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό, το Σωτήρα μας. Το Άγιο Πνεύμα μας ενισχύει και μας αποκαλύπτει τη δόξα του Θεού, την παρουσία του στο πλευρό μας και τη σωτηρία που μας επιφυλάσσει.

Μια παιδική χορωδία καλωσορίζει τον Πρωταπόστολο στο Παρίσι (κάτω)

■ Φωτογραφίες: Ν.Ε. Παρίσι

Ένα μήνυμα για τους φτωχούς – και για όλους !

Ο Ιησούς ήρθε για να ελευθερώσει τους ανθρώπους από το κακό. Όταν έφυγε, απέστειλε τους Αποστόλους του για να μεταφέρουν και να μεταδίδουν το μήνυμά του. Και σήμερα, κάθε χριστιανός είναι απεσταλμένος από τον Ιησού, για να δίνει μαρτυρία της αγάπης του

Υπάρχει αυτός ο τύπος που έρχεται στη συναγωγή, που τον γνωρίζουν όλοι από την παιδική του ηλικία και του οποίου ο πατέρας είναι ένας απλός ξυλουργός. Και διάβασε στη συνάθροιση της συναγωγής ένα λόγο από τον Ησαΐα, όπου αναφέρει για ένα άτομο που αναγγέλλει την ελευθερία στους αιχμαλώτους και που δίνει την όραση στους τυφλούς. Και ξαφνικά δηλώνει ότι πρόκειται για αυτόν τον ίδιο. Είναι κατανοητό ότι οι ακροατές, μετά τον αρχικό ενθουσιασμό, θυμώνουν. «Δεν μπορεί να είναι ο απεσταλμένος του Θεού, τον έχουμε δει να μεγαλώνει». Είναι τόσο θυμωμένοι που σχεδιάζουν να τον σκοτώσουν. Ο Θεός ωστόσο, το εμποδίζει αυτό. Ευτυχώς, επειδή αυτός ο τύπος ήταν ο Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού. Έφερε το μήνυμα ότι ήταν αυτός που ήλθε για τους φτωχούς, τους καταπιεσμένους, τους αναξιοπαθούντες, τους φυλακισμένους και τους τυφλούς. Είναι αυτή η βιβλική αφήγηση που έφερε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ στις 17 Οκτωβρίου, στους αδελφούς και τις αδελφές στο Παρίσι (Γαλλία) και στις κοινότητες που ήταν συνδεδεμένες.

Ιησούς ο Σωτήρας

Ο Ιησούς ήλθε για εκείνους που τείνουν να είναι λιγότερο ευλογημένοι από τη ζωή τους. Γιατί; «Επειδή ο Θεός θέλει να απελευθερώσει τους ανθρώπους από την επιρροή της αμαρτίας», εξήγησε ο Πρωταπό-

στολος, «θέλει να απελευθερώσει τους ανθρώπους από τα δεινά του κακού που προκαλεί η αμαρτία, νικώντας τον θάνατο και απελευθερώνοντας τους ανθρώπους, οδηγώντας τους τελικά σε κοινωνία μαζί του». Ο Ιησούς λοιπόν ήταν ιδιαίτερα κοντά σε εκείνους «που υπέφεραν περισσότερο από τις συνέπειες της αμαρτίας».

Ο Ιησούς δεν ήλθε για να οδηγήσει την κοινωνία σε επανάσταση, «ήλθε για να απελευθερώσει τους ανθρώπους από την αμαρτία», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. Και ο Ιησούς το κάνει χωρίς ιδιαίτερη ανθρώπινη παρέμβαση. Οι άνθρωποι θα έπρεπε να πληρούν ορισμένες μόνο προϋποθέσεις για να σωθούν: Όφειλαν να είναι ταπεινοί, να γνωρίζουν ότι ήταν αιχμάλωτοι της αμαρτίας και έπρεπε να υποφέρουν από τον χωρισμό τους, από τον Θεό. Αυτό δεν μοιάζει περίπλοκο, αλλά για κάποιους, ήταν. «Το μήνυμά του δεν έγινε αποδεκτός, ο αγγελιαφόρος δεν έγινε δεκτός», αφηγήθηκε ο Πρωταπόστολος. Παρ' όλα αυτά, ο Ιησούς δεν εγκατέλειψε τους ανθρώπους.

Ο Απόστολοι, απεσταλμένοι από τον Θεό

«Ο Ιησούς επέστρεψε στον Πατέρα του και τι έκανε; Απέστειλε τους Αποστόλους του. Οι Απόστολοί του, εξοπλισμένοι με τον Άγιο Πνεύμα, απεστάλησαν για να διακηρύξουν αυτό ακριβώς το μήνυμα», είπε ο Πρωταπόστολος. «Η αποστολή του αποστολικού αξι-

Ο Πρωταπίσκοπος Ζαν Λυκ Σβάνιτερ

Ο Απόστολος Στέφαν Πόσελ

Ο Απόστολος Γιενς Κόρμπιεν

ώματος είναι ακριβώς η ίδια, να αναγγέλλει αυτό το χαρμόσυνο νέο: Σήμερα, ο λόγος αυτός ολοκληρώνεται στην Εκκλησία του, ο Χριστός θέλει να απελευθερώσει τους φτωχούς, τους αματωλούς, τους καταπιεσμένους, τους ασθενείς, αυτούς που έχουν συντετριμμένη καρδιά. Ο Ιησούς είναι εδώ για να σας φέρει τη σωτηρία. Και αυτό είναι το μήνυμα που μας φέρνουν σήμερα, οι απεσταλμένοι από τον Κύριο Ιησού, Απόστολοι».

Ο Ιησούς, διαμέσου των Αποστόλων, απευθύνεται σε όλους, ιδιαίτερα σε εκείνους που υποφέρουν από τις συνέπειες της αμαρτίας. Ο Πρωταπίσκοπος ωστόσο, διευκρίνισε: «Σήμερα επίσης, για να σωθεί κάποιος, δεν είναι απαραίτητο να είναι δυστυχισμένος, να είναι φτωχός, δεν είναι απαραίτητο να είναι σε μειονεκτική θέση. Το μήνυμα των Αποστόλων απευθύνεται σε όλους, στους ασθενείς και υγιείς, στους φτωχούς και πλούσιους, στους νέους και ηλικιωμένους, στους άνδρες, στις γυναίκες και στα παιδιά». Για να λαμβάνει κάποιος το μήνυμα των Αποστόλων, πρέπει να πληροί τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και στην εποχή του Ιησού: οφείλει να αποδέχεται, να είναι ταπεινός, να αναγνωρίζει την εξάρτησή του από τον Θεό και να θέλει να είναι κοντά του.

... και εμείς

«Απεσταλμένος από τον Θεό, ο Κύριος ήλθε για να αναγγείλει αυτό το μήνυμα. Οι Απόστολοι απεστάλησαν από τον Ιησού για να ανακοινώνουν αυτή το μήνυμα». Όμως, δεν είναι μόνον αυτό: «Η Εκκλησία, εσύ κι εγώ, είμαστε απεσταλμένοι από τον Θεό, είμαστε πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, για να ανακοινώνουμε το ίδιο μήνυμα», εκφράστηκε ο Πρωταπίσκοπος. «Κάθε παιδί του Θεού είναι χρισμένο με το Άγιο Πνεύμα και αποστέλλεται από τον Θεό στον κόσμο για να μεταφέρει το ίδιο μήνυμα». Αυτό συγκεκριμένα, σημαίνει: Κάνουμε την αγάπη του Ιησού να ζει στους άλλους, διαμέσου των πράξεων

και της συμπεριφοράς μας. «Στους κόλπους της Εκκλησίας, οι ραγισμένες καρδιές παρηγορούνται. Στην Εκκλησία οι δυστυχείς δεν αγνοούνται, τους βοηθάμε, παρηγορούμε εκείνους που κλαίνε, παρηγορούμε τους αδύναμους», συνόπισε ο Πρωταπίσκοπος.

Και αυτό που είναι ιδιαίτερα στην καρδιά του, είναι το γεγονός ότι συγχωρεί. «Σταματάμε αυτή την ενόχληση, αυτά τα συναισθήματα, αυτές τις ταραχές που κρατούν χρόνια!», ικέτευσε ο Πρωταπίσκοπος απευθυνόμενος στους αδελφούς και τις αδελφές, ζητώντας τους ρητά να συμφιλιωθούν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Λουκάς 4 : 21-22 :

«Και άρχισε να τους λέει ότι: Σήμερα εκπληρώθηκε στα αυτιά σας αυτή η γραφή. Και όλοι έδιναν μαρτυρία γι' αυτόν, και θαύμαζαν για τα λόγια τής χάρης, που έβγαιναν από το στόμα του, και έλεγαν: Δεν είναι αυτός ο γιος τού Ιωσήφ;»

Ο Ιησούς Χριστός θέλει να απελευθερώσει τους ανθρώπους από το κακό. Απέστειλε τους Αποστόλους του για να αναγγέλλουν τη σωτηρία στους ανθρώπους. Μας στέλνει να δίνουμε μαρτυρία για την αγάπη του, την αλήθεια και την χάρη του.

ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ ΙΩΝΑΘΑΝ

Σύμφωνα με το Α' Σαμουήλ 18-20

Αφού νίκησε τον Φιλισταίο Γολιάθ σε μια μάχη, ο Δαυίδ ζει πλέον στο σπίτι του βασιλιά Σαούλ, του πατέρα του Ιωνάθαν. ο Δαυίδ και ο Ιωνάθαν είναι φίλοι.

Κατ' αρχήν, ο Ιωνάθαν θα έπρεπε να είναι ο επόμενος βασιλιάς, αφού είναι ο γιος του βασιλιά. Αλλά ο Θεός επέλεξε τον Δαυίδ ως διάδοχό του. Κι όμως, ο Ιωνάθαν δεν ζηλεύει. Ο Δαυίδ είναι φίλος του, τον αγαπά. Για να του το δείξει, ο Ιωνάθαν προσφέρει τα ρούχα του στον Δαυίδ, ακόμη και το σπαθί του, το τόξο και τη ζώνη του. Ο βασιλιάς Σαούλ ωστόσο, ζηλεύει τον Δαυίδ. Επειδή ο Δαυίδ είναι καλός μαχητής και οι άνθρωποι τον εκτιμούν περισσότερο από τον βασιλιά. Ο Σαούλ εκνευρισμένος όλο και περισσότερο, μια μέρα ύψωσε το δόρυ του εναντίον του Δαυίδ την ώρα που έπαιζε λύρα. Ο Δαυίδ καταφέρνει να τον αποφύγει, αλλά ο Σαούλ θέλει να τον σκοτώσει. Ο Ιωνάθαν προειδοποιεί τον φίλο του: «Κρύψου μέχρι αύριο! Θα μιλήσω με τον πατέρα μου και θα σου πω τι σχεδιάζει».

Ο Ιωνάθαν μιλάει με τον πατέρα του αναλαμβάνοντας την υπεράσπιση του Δαυίδ: «Πάντα πολεμούσε για σένα, νίκησε τον γίγαντα Γολιάθ, ποτέ δεν έκανε κάτι εναντίον σου. Γιατί θέλεις να σκοτώσεις ένα αθώο άνθρωπο;».

Και ο Σαούλ υπόσχεται στον γιο του ότι δεν θα κάνει κακό στον Δαυίδ.

Ο Ιωνάθαν τα αναφέρει όλα αυτά στον Δαυίδ, ο οποίος επιστρέφει.

Ωστόσο, ο βασιλιάς ξεχνά την υπόσχεσή του και ρίχνει εκ νέου το δόρυ στον Δαβίδ. Ο Δαυίδ καταφέρνει οριακά να το αποφύγει. Την ίδια νύχτα, ο Δαυίδ τράπηκε σε φυγή. Επιστρέφει για να ρωτήσει τον φίλο του Ιωνάθαν: «Ιωνάθαν, τι κακό έκανα; Γιατί ο πατέρας σου θέλει να με σκοτώσει;» Ο Ιωνάθαν του απαντά: «Δεν θα πεθάνεις. Θα μου το έλεγε ο πατέρας μου».

«Ναι», λέει ο Δαυίδ, «αλλά ο πατέρας σου ξέρει ότι είμαστε φίλοι, ίσως αυτός είναι ο λόγος που δεν θέλει να του το πει».

Ο Ιωνάθαν θέλει να ανακαλύψει αν ο Δαυίδ έχει δίκιο. Του λέει ότι θα επιστρέψει με ένα υπηρέτη και θα ρίξει τρία βέλη. Εάν πει

στον υπηρέτη που θα μαζέψει τα βέλη: «Τα βέλη είναι πίσω σου», αυτό θα σημαίνει ότι όλα πάνε καλά και ο Δαυίδ θα μπορεί να επιστρέψει στο σπίτι του βασιλιά. Αλλά, αν πει στον υπηρέτη: «Τα βέλη είναι μπροστά σου», ο Δαυίδ θα κινδυνεύει και θα πρέπει να διαφύγει. Για μια ακόμη φορά, οι δύο φίλοι υπόσχονται πιστότητα. Ο Δαυίδ κρύβεται στα χωράφια. Εν τω μεταξύ, μια μεγάλη εορτή πραγματοποιείται στο παλάτι. Ο Σαούλ ρωτά τον γιο του, γιατί δεν είναι εκεί ο Δαυίδ. Ο Ιωνάθαν υπερασπίζεται την απουσία του φίλου του. Ο Σαούλ είναι τόσο θυμωμένος που ο Ιωνάθαν είναι στο πλευρό του Δαυίδ, που ρίχνει ένα δόρυ στον ίδιο του τον γιο. Τότε ο Ιωνάθαν καταλαβαίνει ότι ο Δαυίδ είχε δίκιο—πρέπει να διαφύγει. Τη νύχτα αυτή ο Ιωνάθαν είναι τόσο λυπημένος που δεν μπορεί να φάει τίποτα. Συνοδευόμενος από τον υπηρέτη του, πηγαίνει στα χωράφια για να προειδοποιήσει τον Δαυίδ.

Ρίχνει τρία βέλη και λέει στον υπηρέτη: «Τα βέλη είναι μπροστά σου!» Επιστρέφει τα βέλη και το τόξο του στον υπηρέτη και τον στέλνει να τα μεταφέρει στην πόλη. Θέλει να δει τον Δαυίδ για μια τελευταία φορά. Αποχαιρετίζονται και κλαίνε και οι δύο επειδή πρέπει να χωριστούν.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΛΒΙΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ (ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ)

Γειά σας! Είμαι ο **Κάλβιν**, με τα κουρελάκια μου Πάφου και Μαρμπέλ. Είμαι δέκα ετών και θέλω να σας μιλήσω για την πόλη που γεννήθηκα, το Λονδίνο.

Οι **γονείς** μου, Έλεν και Μάικλ, είναι αρχιτέκτονες. Όταν φεύγουμε μαζί, αναζητούμε επίμονα κτίρια και επισκεπτόμαστε συχνά εκθέσεις.

Από πολύ νέα η μητέρα μου είχε προσβληθεί από άνοια. Αυτό σημαίνει ότι σταδιακά χάνει όλες τις αναμνήσεις της. Αυτός είναι ο λόγος που εδώ και δύο χρόνια ζει σε μια μονάδα φροντίδας. Την επισκεπτόμαστε μέρα παρά μέρα και, όταν ο καιρός είναι καλός, πηγαίνουμε όλοι μαζί ένα **περίπατο**- στο πάρκο.

Η υπόλοιπη **οικογένειά** μου ζει στην Γερμανία. Μου αρέσει να τους επισκέπτομαι τα Χριστούγεννα και το καλοκαίρι. Για τα 70 χρόνια του παππού, μαζευθήκαμε όλοι μαζί και κάναμε ένα μεγάλο πάρτι. Ο πατέρας μου και εκείνος έχουν ο καθένας τέσσερις αδελφούς και αδελφές, οπότε είμαστε μια μεγάλη οικογένεια!

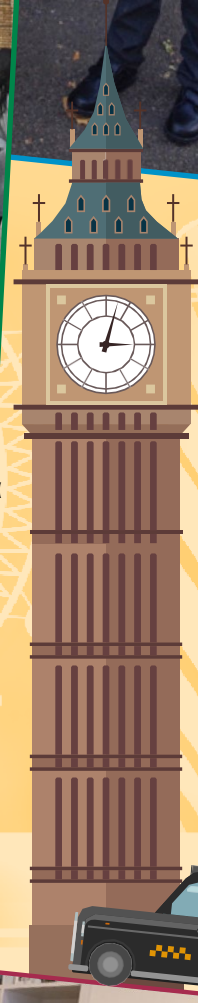
Μου αρέσει να ετοιμάζω ένα τυπικά αγγλικό **πρόγευμα**: ένα τηγανητό αυγό με ψωμί τοστ, χυλό κουάκερ (πλιγούρι με νιφάδες βρώμης) ή τηγανίτες (ένα είδος κρέπας).

Εδώ με βλέπετε με την **σχολική στολή** κατά την πρώτη μου ημέρα στο σχολείο, όταν ήμουν τεσσάρων ετών.

Παρακολουθώ ένα δίγλωσσο σχολείο, στο οποίο τα μαθήματα γίνονται στα αγγλικά και στα γερμανικά.

Το Λονδίνο είναι η πρωτεύουσα της Μεγάλης Βρετανίας. Όταν έχουμε επισκέπτες, όλοι μαζί επισκεπτόμαστε την πόλη. Ο **καθεδρικός ναός του Αγίου Παύλου** είναι μια από τις μεγαλύτερες εκκλησίες του κόσμου. Η ακουστική του είναι καταπληκτική: Εάν κάποιος ψιθυρίσει κάτι στην εκκλησία, αυτό μπορεί να ακουστεί στην άλλη άκρη της αίθουσας. Άλλα διάσημα αξιοθέατα της πόλης είναι η Γέφυρα του Πύργου, η μεγάλη ρόδα το Μάτι του Λονδίνου, ή ακόμη το μουσείο κέρινων ομοιωμάτων της Μαντάμ Τυσώ, όπου μπορεί κάποιος να δει διάσημα πρόσωπα που αναπαράγονται σε κεριά.

Στην κοινότητά μου, στο κεντρικό Λονδίνο μου αρέσει να βρίσκομαι με τα **παιδιά**. Μετά την θεία λειτουργία, παραμένουμε συχνά μαζί για να μοιραστούμε το πρόγευμα. Τρώμε φαγητά από όλο τον κόσμο, επειδή η κοινότητά μας συγκεντρώνει πιστούς από πολλές διαφορετικές χώρες.

Το πλεονέκτημα του να ζει κάποιος σε νησί, είναι ότι ποτέ δεν βρίσκεται μακριά από μια παραλία. Στην άκρη της θάλασσας μου αρέσει να

Ψαρεύω καραβίδες, τις οποίες στη συνέχεια πετάω πάλι πίσω στην θάλασσα. Αλλιώς, κάνω συχνά ποδήλατο, ασχολούμαι με το καράτε ή με κατασκευές. Στο σχολείο, κατασκεύασα αυτό τον **δράκο**, όταν μάθαμε την ιστορία του Αγίου Γεωργίου, ο οποίος σκότωσε ένα δράκο.

Φωτογραφία : © fizkes - stock.adobe.com, © Halfpoint - stock.adobe.com

Διατήρηση της ζωής – κάθε φορά που αυτό είναι δυνατόν

Ακόμη και αν υπάρχουν κατανοητοί προσωπικοί λόγοι για τη διακοπή μιας εγκυμοσύνης, η θέση της Εκκλησίας θα πρέπει να έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, εξ αιτίας του πεδίου εφαρμογής μια τέτοιας απόφασης.

Με τον «τερματισμό της εγκυμοσύνης», εννοούμε τη σκόπιμη διακοπή μιας άθικτης εγκυμοσύνης. Το έμβρυο, ή το γονιμοποιημένο ωάριο θανατώνεται. Η διακοπή της εγκυμοσύνης είναι ένα αμφιλεγόμενο θέμα, μέσα στην κοινωνία. Η συζήτηση αφορά τους ακόλουθους τομείς: Το δικαίωμα στη ζωή του εμβρύου, την ελευθερία επιλογής των γυναικών, την ατομική ευθύνη των γονέων, καθώς και τις θρησκευτικές εντολές και τις ηθικές δεοντολογίες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα μια μεγάλη ποικιλία αξιολογήσεων και νομικών διατάξεων.

Εκτός από τους ιατρικούς κινδύνους που συνεπάγεται μια διακοπή της εγκυμοσύνης, μια τέτοια επέμβαση μπορεί να έχει και ψυχολογικές συνέπειες. Για τον λόγο αυτό, η μητέρα ή οι γονείς θα έπρεπε να προβληματίζονται σε βάθος – προτού να λάβουν μια

απόφαση – σχετικά με την ιατρική πρόγνωση, καθώς και τις κοινωνικές και ψυχολογικές πτυχές που θα έχει μια εγκυμοσύνη ή η διακοπή της.

Η Εκκλησία υπερασπίζεται τη ζωή

Η ζωή είναι μια δωρεά του Θεού. Η ανθρώπινη ζωή οφείλει να προστατεύεται και να διατηρείται. Η Νεοαποστολική Εκκλησία υπερασπίζεται τη ζωή.

Η ζωή ξεκινά με την γονιμοποίηση ενός ωαρίου, από ένα σπερματοζώαριο. Το γονιμοποιημένο ωάριο είναι ήδη μια ζωή που δικαιούται προστασία. Ποτέ δεν πρέπει να παραμελείται το δικαίωμα ενός παιδιού στη ζωή. Από την άποψη της χριστιανικής πίστης, τα παιδιά είναι μια δωρεά του Θεού και κάθε ανθρώπινο όν είναι επιθυμητό, δημιουργημένο και αγαπητό από τον Θεό. Θεωρείται ότι το ανθρώπινο όν είναι προικι-

σμένο με ψυχή, από τη στιγμή της γονιμοποίησης του ωαρίου.

Παραβίαση της πέμπτης Εντολής

Η Νεοαποστολική Εκκλησία απορρίπτει τις αμβλώσεις επειδή αποτελούν παραβίαση της πέμπτης Εντολής. Ο βαθμός ενοχής που προκύπτει ενώπιον του Θεού μπορεί να ποικίλλει· μόνον ο Θεός τον μετρά. Αυτό που είναι καθοριστικό επάνω σε αυτό το θέμα, είναι η γνώση που έχει ο αμαρτωλός για την πράξη αυτή και την πρόθεσή του να τη διαπράξει ή όχι· μπορούν επίσης να υπεισέλθουν στο παιχνίδι ορισμένες επιρροές, κυρίως οι συνθήκες ύπαρξης και διαβίωσης γενικά, οι κοινωνικές δομές, οι νομικοί κανόνες του κράτους, οι καταστάσεις δυσφορίας.

Η εμπειρία μας κάνει να μαθαίνουμε ότι το ζήτημα διακοπής της εγκυμοσύνης μπορεί να προκύψει και για τους πιστούς χριστιανούς. Οι λόγοι για τους οποίους μπορεί να τεθεί θέμα διακοπής της εγκυμοσύνης είναι σίγουρα ατομικοί και προσωπικοί, αλλά εξαρτώνται επίσης και από το κοινωνικό περιβάλλον.

Εάν ο ιατρός κρίνει ότι η εγκυμοσύνη θέτει σε κίνδυνο τη ζωή της μητέρας, λογικό και σωστό είναι να σωθεί η ζωή της μητέρας. Και σε αυτή την περίπτωση επίσης υπάρχει παραβίαση της πέμπτης Εντολής, αν και η ενοχή μπορεί να είναι πολύ ελαφριά. Εάν υπάρχουν άλλοι λόγοι που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε άμβλωση, υπάρχει μια εναλλακτική λύση που συνίσταται στο να αφεθεί να ολοκληρωθεί η εγκυμοσύνη και συνέχεια το βρέφος να δοθεί για υιοθεσία.

Ατομική και ποιμαντική ευθύνη

Λόγω του εύρους μιας τέτοιας απόφασης, ο Απόστολος οφείλει να συμμετέχει στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων, στήνοντας και αναπτύσσοντας μια ποιμαντική συνοδεία. Οι μητέρες ή τα ζευγάρια που έχουν εξετάσει και ερευνήσει όλες τις απόψεις, ιατρικές, προσωπικές και θεολογικές, μπορούν να υπολογίζουν στην Εκκλησία: Θα σεβαστεί την προσωπική τους απόφαση υπέρ ή κατά της διακοπής της εγκυμοσύνης και θα παρέχει ποιμαντική φροντίδα χωρίς καμία προκατάληψη.

Έχοντας ως βάση τις γνώσεις που αφορούν την αμαρτία και την ενοχή, καθώς και τις συνέπειες που είναι συνδεδεμένες με αυτές, η Εκκλησία συμβουλεύει τους δύο γονείς, σε περίπτωση διακοπής της εγκυμοσύνης, να ομολογήσουν την αμαρτία τους στον Θεό και να του ζητήσουν να τους συγχωρήσει. Η διακοπή της εγκυμοσύνης είναι ένα ευαίσθητο θέμα για την κοινωνία. Το καθήκον του απορρήτου και της εμπιστευτικότητας των αξιωμάτων της Εκκλησίας, έχει μεγάλη σημασία!

Ζωτικός κίνδυνος για την μητέρα

Εάν η διάγνωση καταδεικνύει ξεκάθαρα και αδιαμφισβήτητα ότι η εγκυμοσύνη θέτει σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή της μητέρας, η Εκκλησία παραιτείται από τη σοβαρή απροθυμία της ως προς τη διακοπή της εγκυμοσύνης και αποφαινεται υπέρ της ζωής της μητέρας.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι θεράποντες ιατροί, ορισμένες φορές συμβουλεύουν τη διακοπή της εγκυμοσύνης, ως προληπτικό μέτρο, προτού υπάρξει πραγματικός κίνδυνος για τη ζωή της μητέρας. Σωστό είναι η κατάσταση να αξιολογείται προσεκτικά.

Σοβαρές συνέπειες για το παιδί

Εκτός από εξωτερικές επιδράσεις, όπως μολυσματικές ασθένειες ή παρενέργειες των φαρμάκων, ανωμαλίες σε ένα γονίδιο ή σε χρωμοσώματα, μπορεί να αποτελούν την αιτία για σοβαρές συνέπειες στην υγεία του παιδιού. Πολλές χώρες εκδίδουν ιατρικές κατευθυντήριες οδηγίες για υψηλούς κινδύνους – για παράδειγμα, μια γνωστή κληρονομική ασθένεια ή σχετικά προχωρημένη ηλικία της μητέρας –, οδηγίες σύμφωνα με τις οποίες οι ιατροί οφείλουν να συμβουλεύουν για μια συγκεκριμένη προγεννητική διάγνωση. Αυτή το συγκεκριμένο είδος προγεννητικής διάγνωσης εστιάζει σε ύποπτες ανωμαλίες και δεν μπορεί να ανιχνεύσει όλες τις πιθανές δυσπλασίες, κυρίως τον βαθμό σοβαρότητας των τυχόν επακόλουθων αναπηριών. Από την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι το ανθρώπινο πλάσμα που θα γεννηθεί θα είναι καλά στην υγεία του.

Εν τω μεταξύ, ορισμένες χώρες έχουν εισαγάγει την υποχρέωση να έχουν, πριν από τη διάγνωση, μια εις βάθος διαβούλευση με ειδικούς σχετικά με τις δυνατότητες που προσφέρει μια τέτοια εξέταση και τις συνέπειές της, προκειμένου να διευκολυνθεί η λήψη αποφάσεων για τη μητέρα ή τους γονείς. Οι γονείς έχουν το δικαίωμα στην άγνοια και μπορούν να αρνηθούν τις εξετάσεις που τους προτείνονται. Λαμβάνοντας γνώση της διάγνωσης για μια ανωμαλία που περιλαμβάνει βαριές σωματικές και / ή νοητικές αναπηρίες, οι γονείς έχουν συχνά μια ακούσια αντίδραση που μοιάζει με εκείνη του πένθους. Καταρρέει η ελπίδα τους να αποκτήσουν ένα υγιές παιδί: «Χάνουν» αυτό το παιδί και – επί τόπου – απορρίπτουν και αρνούνται το ανάπηρο παιδί. Σε μια τέτοια κατάσταση, η παροχή συμβουλών για ένα τερματισμό της εγκυμοσύνης, μπορεί να αποτελεί μια βιαστική λύση. Η πρώτη αντίδραση των γονέων, η οποία συνίσταται στην άρνηση του παιδιού με ειδικές ανάγκες, μπορεί να εξελιχθεί κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης προς την κατεύθυνση μια στοργικής αποδοχής του παιδιού.

Η εμπειρία των προσώπων που έρχονται τακτικά σε επαφή με άτομα που έχουν αναπηρίες και με τις οικογένειές τους, επιτρέπει να επιβεβαιώσουμε αυτά που ακολουθούν:

- Η ίδια η ζωή – παρά τις αναπηρίες – είναι πολύτιμη.
- Μια ζωή μπορεί να είναι επιτυχημένη, παρά τις όποιες αναπηρίες.
- Κατά κανόνα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, αγαπούν τη ζωή τους και είναι μάλλον είναι ικανοποιημένα με αυτήν.
- Δεν είναι σπάνια περίπτωση, για τους γονείς να αναπτύσσουν μια ιδιαίτερη αγάπη για τα παιδιά με αναπηρίες.
- Οι ανάπηροι ή οι ασθενείς έχουν συχνά ιδιαίτερες ικανότητες. Για παράδειγμα, ορισμένα άτομα με σύνδρομο Ντάουν, αναπτύσσουν ισχυρές κοινωνικές δεξιότητες, οι οποίες μπορεί να είναι ανταποδοτικές για τις ενδιαφερόμενες οικογένειες.
- Τα παιδιά με αναπηρίες μπορούν επίσης να παίξουν ένα σταθεροποιητικό ρόλο στο ζευγάρι και την οικογένεια.
- Μπορεί να είναι ωφέλιμη μια επικοινωνία με ενδιαφερόμενες οικογένειες ή με συλλόγους αυτοβοήθειας.

Σαφώς και η προγεννητική διάγνωση λαμβάνει υπ' όψη της όλες τις καταστάσεις, όπως κάποιες δυσπλασίες που είναι ασύμβατες με τη ζωή μετά την γέννηση ή που βραχυπρόθεσμα, θα οδηγούσαν στον θάνατο του παιδιού. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι γιατροί, συχνά συμβουλεύουν τη διακοπή της εγκυμοσύνης.

Ακόμη και αν υπάρχουν ανθρώπινα κατανοητοί λόγοι για τη μη αποδοχή ενός παιδιού με βαριά αναπηρία, το εύρος μιας τέτοιας απόφασης απαιτεί να ληφθεί υπόψη η άποψη της Εκκλησίας. Εάν κάποιος επιθυμεί μια ποιμαντική συνομιλία, θα απευθυνθεί κατά προτεραιότητα στον Απόστολο· θα τεθεί επί ποδός μια ποιμαντική συνοδεία. Η θανάτωση ενός ασθενούς ή ανεπιθύμητου ανθρώπου είναι θεμελιωδώς αντίθετη με την χριστιανική διδασκαλία. Τελικά το ίδιο συμβαίνει και αν κάποιος θανατώσει μια ζωή που πιθανότατα θα σβήσει κατά την γέννηση ή αμέσως μετά. Το αξίωμα της Εκκλησίας οφείλει να εγγυάται την ολοκληρωμένη και άνευ όρων ποιμαντική μέριμνα, ανεξάρτητα από τη απόφαση που θα λάβουν οι ενδιαφερόμενοι.

Εγκυμοσύνη ως συνέπεια βιασμού

Οι γυναίκες, θύματα βιασμού, τραυματίζονται γενικά, τόσο σωματικά, όσο και ψυχολογικά. Συχνά υποφέρουν από διαταραχές μετατραυματικού στρες. Ξαναζούν για παράδειγμα την τραυματική τους κατάσταση σε «Φλας-Μπακ» (επανάληψη ή σύνδρομο αναβίωσης): εφιάλτες, συναισθηματική αναισθησία, εκρήξεις φόβου, υπερσυναίσθημα, άγχη και αποφυγή κοινωνικών επαφών, καθώς και σεξουαλικών σχέσεων.

Σε περίπτωση εγκυμοσύνης που προκύπτει από ένα βιασμό, η παρουσία του παιδιού μπορεί να ενισχύσει αυτές τις αναβιώσεις. Η επιθετικότητα της μητέρας εναντίον του βιαστή και η πικρία της, μπορεί να στραφούν (τις περισσότερες φορές ασυνείδητα) εναντίον του ανεπιθύμητου παιδιού. Και αν η γυναίκα το συνειδητοποιήσει αυτό, μπορεί να βιώσει συμπλέγματα ενοχής και άλλες ψυχικές διαταραχές. Αυτό το πεδίο έντασης μπορεί επίσης να βλάψει σημαντικά την ανάπτυξη του παιδιού.

Η ποιμαντική φροντίδα μια γυναίκας που έχει βιαστεί, θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη της τα ακόλουθα σημαντικά ζητήματα:

- Θα δυσκολευτεί να μιλήσει, κυρίως με ένα άνδρα / αξίωμα της Εκκλησίας (ίσως στους κόλπους της Εκκλησίας μπορούν να βρεθούν αδελφές που θα μπορούσαν να παίξουν τον ρόλο του συνομιλητή).
- Η εικόνα που έχει για τον εαυτό της είναι καταρρακωμένη.
- Μπορεί να αισθάνεται βρώμικη.
- Πολλές γυναίκες πιστεύουν λανθασμένα ότι τους αναλογεί ένα μερίδιο της ευθύνης.

Βασικά πρέπει να αποφεύγεται η αναζήτηση ευθύνης από μια γυναίκα που έχει υποστεί βιασμό. Συνιστάται μια ψυχοθεραπεία για να συνοδεύει την γυναίκα. Δεν πρέπει να αποθαρρύνεται από το να υποβάλει καταγγελία. Τα αξιώματα της Εκκλησίας υπερασπίζονται την κυοφορούμενη ζωή. Γι' αυτό, αφενός θα δείξουν μεγάλο σεβασμό για την κατάσταση που βιώνει η γυναίκα, αφετέρου όμως θα της μιλήσουν και για τη δυνατότητα να κρατήσει το παιδί και όταν αυτό γεννηθεί, να δοθεί ίσως για υιοθεσία.

Γυναίκες υπό κηδεμονία

Ανάλογα με την φύση και τον βαθμό της ασθένειάς τους, οι σοβαρά ψυχικά ή ψυχολογικά ασθενείς δεν αναλαμβάνουν προσωπική ευθύνη· ένας εκπρόσωπος (γονέας ή κηδεμόνας) είναι επιφορτισμένος από το νόμο να το κάνει στην θέση τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις επίσης, κατ' αρχήν, δεν είναι δυνατόν ένα πρόσωπο με τόσο σοβαρή βλάβη της υγείας του, να αναλάβει τον ρόλο του πατέρα ή της μητέρας.

Το ερώτημα που τίθεται σε τέτοιες καταστάσεις, είναι αν κάποιος – με βάση τους προαναφερόμενους λόγους – μπορεί να δώσει απαντήσεις σχετικά με μια εγκυμοσύνη. Η Εκκλησία δεν θα εγκαταλείψει καθόλου την θέση της να υπερασπίζεται τη ζωή, αλλά τελικά θα σεβαστεί την άποψη του ενδιαφερόμενου προσώπου.

Εγκυμοσύνη ανηλίκων

Οι εγκυμοσύνες ανηλίκων μπορούν να προκαλέσουν σημαντικά προβλήματα, αν η επαγγελματική κατάρτιση των τελευταίων δεν έχει ολοκληρωθεί και η

έγκυος δεν έχει προφανώς ακόμη φτάσει στην ωριμότητα ενός ενήλικα στην προσωπική της ανάπτυξη. Συχνά, η έγκυος κοπέλα δεν έχει δικό της εισόδημα· ως εκ τούτου, τις περισσότερες φορές δεν είναι σε θέση να φροντίσει μόνη της το παιδί της. Σε αυτές τις περιπτώσεις επομένως, είναι σπάνιο να λάβει από μόνη της την απόφαση αν θα κρατήσει ή όχι το παιδί.

Για να στηρίξουμε την ανήλικη σε αυτή την κατάσταση και να την βοηθήσουμε να αποδεχθεί τη νέα ζωή, οι συνεντεύξεις και η ποιμαντική φροντίδα θα πρέπει να περιλαμβάνουν τον πατέρα του παιδιού, του γονείς του κοριτσιού που εγκυμονεί και εκείνους του πατέρα του παιδιού. Απαιτείται η συγκατάθεση της εγκύου. Οι συμβουλευτικές υπηρεσίες μπορούν να παρέχουν πληροφορίες για οικονομική βοήθεια και κοινωνική υποστήριξη.

Διακοπή εγκυμοσύνης και ενοχές

Η διακοπή της εγκυμοσύνης είναι παραβίαση της πέμπτης Εντολής και επομένως αμαρτία. Η ευθύνη για μια άμβλωση βαρύνει και τους δύο γονείς. Η ενοχή που σχετίζεται με την αμαρτία μπορεί να είναι ελάχιστη, ανάλογα με τις περιστάσεις που περιγράφονται. Η εμπειρία δείχνει ωστόσο ότι, για ορισμένα πρόσωπα που επηρεάζονται υπάρχει μερικές φορές μια βαθιά αίσθηση ενοχής. Το να ζητείς συγχώρηση από τον Θεό και να λαμβάνεις την χάρη του, μπορεί να βοηθήσει να κάνεις το απαραίτητο ψυχικό έργο μετά τη διακοπή της εγκυμοσύνης.

Η υιοθεσία ως εναλλακτική λύση

Η παράδοση ενός παιδιού για υιοθεσία είναι μια πιθανή εναλλακτική λύση στην προγραμματισμένη διακοπή της εγκυμοσύνης. Η υιοθεσία δημιουργεί ένα δεσμό γονέα-παιδιού, ανεξάρτητο από την καταγωγή.

Εκτός από την «πλήρη υιοθεσία», που σπάει τους δεσμούς, υπάρχει και η δυνατότητα της «ημιανοικτής υιοθεσίας», που αφήνει να υφίστανται βιολογικοί δεσμοί ανάμεσα στους γονείς και το παιδί, με επιστολές και φωτογραφίες που αποστέλλονται σε ουδέτερη διεύθυνση. Στην περίπτωση μιας «απλής υιοθεσίας», οι βιολογικοί και οι θετοί γονείς γνωρίζονται μεταξύ τους και διατηρούν μια διαρκή επαφή. Η απλή υιοθεσία επιλέγεται συχνά μέσα σε μια οικογένεια ή ανάμεσα σε φίλους.

Πρόληψη με αντισύλληψη

Η Εκκλησία είναι υπέρ του οικογενειακού προγραμματισμού μέσω μεθόδων ή φαρμάκων που εμποδίζουν την γονιμοποίηση του ωαρίου από σπερματοζώαριο, αποφεύγοντας έτσι μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, με πιθανή συνέπεια τη διακοπή της εγκυμοσύνης.

Δήλωση σε συντομία

Η Νεοαποστολική Εκκλησία υπερασπίζεται τη ζωή. Η ατομική ζωή υπάρχει από τη σύλληψη του ωαρίου· έχει δικαίωμα στην προστασία. Η Νεοαποστολική Εκκλησία απορρίπτει τις άμβλώσεις επειδή αποτελούν παραβίαση της πέμπτης Εντολής. Η ενοχή απέναντι στον Θεό που σχετίζεται με αυτή την πράξη μπορεί να είναι πολύ διαφορετική, ανάλογα με τις συνθήκες της ζωής. Ακόμη και αν, ανθρώπινα, οι λόγοι της διακοπής μιας εγκυμοσύνης είναι κατανοητοί, η θέση της Εκκλησίας πρέπει να έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, λόγω του πεδίου εφαρμογής μιας τέτοιας απόφασης. Οι μητέρες και οι γονείς που έχουν σκεφτεί προσεκτικά από ιατρική, προσωπική και θεολογική σκοπιά, μπορούν να είναι βέβαιοι ότι η Εκκλησία θα σεβαστεί την προσωπική τους απόφαση, υπέρ ή κατά του τερματισμού, και θα φροντίσει γι' αυτούς χωρίς προκατάληψη.

Εκδότης: ZAN Luk Σνάιντερ,
Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη (Ελβετία)
Εκδόσεις: Friedrich Bischoff,
Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg (Γερμανία)
Υπεύθυνος συντάκτης: Πίτερ Γιόχανινγκ –
Μετάφραση στα Ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος,
Εκτύπωση: <http://preprint.gr/>

■ Φωτογραφίες: Τζέσικα Κράμερ · Όλιβερ Ρούεν

Το αξίωμα, η γυναίκα και η Αγία Γραφή

Αφού ορίστηκε το «Τι», πρέπει τώρα να οριστεί το «Ποιος»: η εμφάνιση του ορισμού του αξιώματος κατείχε εξέχουσα θέση και στην ημερήσια διάταξη για το έτος 2021. Δόθηκαν οι πρώτες απαντήσεις και κυρίως ένας λεπτομερής χάρτης πορείας.

Η πλήρης διατύπωση του ορισμού του αξιώματος βρίσκεται σε εξέλιξη από το 2014. Τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί μέχρι στιγμής κυμαίνονται από τα θεολογικά θεμέλια, με βάση τη διδασκαλία της διττής φύσης, μέχρι τη επικέντρωση στην τριμερή δομή των αξιωμάτων που ισχύει από την Πεντηκοστή του 2019.

Μετά τις απαντήσεις στο «Τι», υπάρχουν οι ερωτήσεις για το «Ποιος;». Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ το είχε ήδη εκφράσει ξεκάθαρα κατά τη Διεθνή Θρησκευτική Συνάθροιση (Ημέρα των Εκκλησιών) το 2014: Οι δηλώσεις του είδους: «Δεν έχουμε αρκετούς άνδρες, θα πρέπει επομένως, εσείς οι γυναίκες να αρχίσετε να κηρύττετε» δεν είναι μια σωστή προσέγγιση σε αυτό το ερώτημα. Ωστόσο, θα

πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψη ερωτήματα, όπως: Τι είναι διατεθειμένη να αποδεχθεί η κοινότητα;

Η γυναίκα και ο άνδρας είναι ίσοι

Στην ετήσια συνέντευξή του για το 2021, ο Πρωταπόστολος εξήγησε πως πραγματοποιούνται σήμερα οι διαβουλεύσεις αυτές. Σύμφωνα με αυτόν, η λήψη αποφάσεων ακολουθεί τα ακόλουθα θεμελιώδη ερωτήματα: Τι λέει ο Θεός; Τι λέει η Αγία Γραφή; Τι λέει η Εκκλησία; Τι λέει η πολιτιστική κληρονομιά του κάθε τόπου;

Το πρώτο ερώτημα που είναι σχετικό με το θέλημα του Θεού, έχει ήδη απαντηθεί με βάση τις αφηγήσεις της Αγίας Γραφής για τη Δημιουργία. Η Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας συζήτησε το θέμα αυτό

Οι αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας, οι Απόστολοι Περιφέρειας και ο Πρωταπόστολος στη Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας

το Νοέμβριο του 2020 και από τον Μάρτιο του 2021 δημοσίευσε ένα δογματικό κείμενο, με θέμα «Ο άνδρας και η γυναίκα κατ' εικόνα του Θεού». Παρακάτω είναι τα κυριότερα μηνύματα:

Ο άνδρας και η γυναίκα είναι εξίσου πλασμένοι κατ' εικόνα του Θεού. Είναι εξίσου απαραίτητοι ο ένας στον άλλον, είναι ίσης φύσης και ίσης αξιοπρέπειας.

Ο άνδρας και η γυναίκα καλούνται εξίσου να διατηρούν και να διαμορφώνουν τη Δημιουργία. Κάνοντάς το αυτό, ο Θεός δεν τους ανέθεσε διακριτές σφαίρες ικανοτήτων ή πεδία δράσης.

Η κατανόηση των καθηκόντων που αναλαμβάνουν οι άνδρες και οι γυναίκες είναι διαφορετική, από τη στιγμή που αντικατοπτρίζει, μεταξύ άλλων, τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις στους κόλπους της ανθρώπινης κοινωνίας.

Το περιεχόμενο υπερέχει του συγγραφέα

Το δεύτερο ερώτημα που σχετίζεται με το βιβλικό θεμέλιο, είναι διπλά επίκαιρο: Τι ήταν αυτό που ώθησε τον Ιησού να καλέσει μόνον άνδρες στο αποστολικό αξίωμα; Και τι λέει η πρώτη Εκκλησία σχετικά με τον ρόλο της γυναίκας;

Στο πλαίσιο αυτό επίσης, η Νεοαποστολική Εκκλησία έλαβε θέση το Νοέμβριο του 2021 ως κατευθυντήρια γραμμή για την ερμηνεία της Αγίας Γραφής: Σύμφωνα με αυτήν, είναι το περιεχόμενο που δίνει στα βιβλία της την εξουσία τους και όχι το όνομα του συγγραφέα τους.

Ακολουθεί αναλυτικά η απόφαση:

- «Αληθινός συντάκτης των βιβλίων της Αγίας Γραφής είναι ο Θεός. Η αυθεντία των βιβλικών γραπτών βασίζεται στην θεϊκή τους έμπνευση και δεν εξαρτάται από τους συγγραφείς, είτε αυτοί είναι Απόστολοι, είτε προφήτες.
- Επομένως η εκτελεστική διαπίστωση ότι ένα γραπτό

είναι ή δεν είναι από αυτόν ή τον άλλο συγγραφέα, δεν έχει καμία σχέση με την αυθεντία αυτού του κειμένου.

- Η δεσποτική εξουσία του αποστολικού αξιώματος δεν χρησιμεύει για την επίλυση μεμονωμένων εκτελεστικών προβλημάτων. Δίνεται περισσότερο για να εγγυηθεί την καθαρότητα της διδασκαλίας της Εκκλησίας και του κηρύγματός της».

Ανεξάρτητη και με το δικό της ρυθμό

Ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: Η διεύθυνση της Εκκλησίας δεν θέλει να πιέζεται από τη μία ή την άλλη πλευρά, ούτε από τις κοινωνικές συνθήκες, να λάβει μια συγκεκριμένη απόφαση με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο. «Το θέμα είναι πολύ σημαντικό για να αντιμετωπιστεί βιαστικά και λαμβάνοντας υπόψη αποκλειστικά και μόνο τις κοινωνικές τάσεις», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος κατά την τελευταία Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας. «Πηγαίνουμε με τον δικό μας ρυθμό, αποφασίζουμε για τη Νεοαποστολική Εκκλησία στο σύνολό της και όχι μόνο για την μία ή την άλλη πλευρά».

Ο υπεύθυνος της Εκκλησίας αναφέρθηκε στις μεγάλες εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών: Κυρίως, στο άνοιγμα του ορισμού της Εκκλησίας, υπό τη διεύθυνση του Πρωταποστόλου Φερ και στην αναγνώριση του βαπτίσματος, υπό τη διεύθυνση του διαδόχου του, Πρωταποστόλου Βίλχελμ Λέμπερ. «Χρειάστηκαν πολλά χρόνια», συνόψισε ο νυν κάτοχος του αξιώματος.

Υπάρχει ωστόσο, μια καθοριστική διαφορά από την τρέχουσα διαδικασία λήψης αποφάσεων. Περισσότερο από ποτέ, η Εκκλησία έχει ανοίξει το έργο της στις δημόσιες σχέσεις: Τη φορά αυτή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που ανήκουν στην Εκκλησία, μπόρεσαν να παρακολουθήσουν την εξέλιξη από την αρχή και να την αναφέρουν με λεπτομέρειες σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

■ Φωτογραφία: Envato

Αγάπη, ανεξάρτητα από την κατάσταση εμβολιασμού

Να εμβολιαστούμε ή όχι: Η Νεοαποστολική Εκκλησία δεν θα λάβει επίσημα θέση επάνω σε αυτό το θέμα. Όχι περισσότερο από το αν πρέπει ή όχι, να τρώμε κρέας ή να οδηγούμε ή όχι όχημα εσωτερικής καύσης. Γιατί; Αυτό το εξηγεί ο Πρωταπόστολος στην εβδομαδιαία του εγκύκλιο προς τους Αποστόλους.

«Σε ό,τι με αφορά, είμαι εμβολιασμένος», γράφει ο υπεύθυνος της Εκκλησίας Ζαν Λυκ Σνάιντερ στους Αποστόλους σε όλο τον κόσμο, «από υποχρέωση – για να ταξιδέψω – και από πεποίθηση». Παραδέχεται ότι δεν κατανοεί την άποψη των αντιτιθέμενων στο εμβόλιο και ότι ο λόγος τους είναι εντελώς ξένος στον δικό τους τρόπο σκέψης. Παρ' όλα αυτά, «αυτό δεν είναι λόγος για να εξοστρακίσω τους αδελφούς και τις αδελφές μας που δεν συμμερίζονται την γνώμη μου».

Τον τελευταίο καιρό, υψώθηκαν φωνές για να ζητήσουν από τη Νεοαποστολική Εκκλησία να λάβει επίσημα θέση, όπως και άλλες Εκκλησίες, υπέρ του εμβολιασμού κατά του κορωνοϊού. «Η πρόθεση αυτών

των πιστών είναι σίγουρα αξιέπαινη», γράφει, «αλλά δεν θα δώσουμε συνέχεια στην επιθυμία τους» επειδή, για τον προκαθήμενο της Εκκλησίας ορισμένες θεμελιώδεις εκτιμήσεις, είναι αντίθετες προς αυτήν.

Χωρίς επίκληση πνευματικής εξουσίας

Από την μία πλευρά: «Ως Απόστολοι έχουμε λάβει την εξουσία και τη δύναμη να ανακοινώνουμε τον λόγο του Θεού. (...) Η αποστολή μας συνίσταται στο να κηρύττουμε το Ευαγγέλιο». Οι Απόστολοι δεν μπορούν να το επικαλούνται για να εγγυηθούν στους πιστούς ότι το εμβόλιο είναι ακίνδυνο ή για να τους πουν ότι θέλει να τους κάνει να εμβολιαστούν.

Από την άλλη πλευρά: Μια έκκληση για εμβολιασμό, χωρίς την επίκληση της πνευματικής εξουσίας του αποστολικού αξιώματος – αυτό δεν θα είχε νόημα. Γιατί θα πετύχαινε η Εκκλησία «εκεί όπου οι κυβερνήσεις, το ιατρικό σώμα και να μέσα μαζικής ενημέρωσης απέτυχαν», συνεχίζει στην εγκύκλιο: «Έχω ισχυρές αμφιβολίες ότι [μια τέτοια δήλωση] είναι πιθανό να αλλάξει την γνώμη ενός ατόμου που είναι αντίθετο στο εμβόλιο».

Και τελικά: «Κάποιοι επικρίνουν τους αντιτιθέμενους στο εμβόλιο για έλλειψη αγάπης για τον πλησίον τους, επειδή θέτουν σε κίνδυνο τον περίγυρό τους». Κάποιοι επίσης κατηγορούν τους καπνιστές (θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή των άλλων), τους οδηγούς αυτοκινήτων υψηλής ισχύος (συμβάλλουν στην υπερθέρμανση του πλανήτη), ακόμη και τους καταναλωτές κρέατος. Σύμφωνα με αυτή την λογική, θα πρέπει επομένως να μιλήσει και η Εκκλησία επίσης, ενάντια σε αυτές τις συμπεριφορές. «Ποιος θα επιλέξει τους λόγους που αξίζουν να τοποθετηθεί η Εκκλησία και με ποια κριτήρια;».

Δεν είμαστε σε πόλεμο με τον έξω κόσμο

Ο Πρωταπόστολος αντλεί δύο πολύ διαφορετικά διδάγματα από την κρίση του κορωνοϊού: «Πρώτον: Πολλοί αντίπαλοι του εμβολίου είναι πεπεισμένοι ότι κατέχουν μια αλήθεια που είναι άγνωστη στο ευρύ κοινό». Εάν ορισμένοι Νεοαποστολικοί χριστιανοί προσχωρούν σε αυτές τις θεωρίες, μπορεί ίσως να οφείλονται σε όλα αυτά αναγνωρίζουν ορισμένες οικείες δομές.

«Γι' αυτούς ο κόσμος, που είναι κατανοητός ως οτιδήποτε πέρα και έξω από την Εκκλησία, είναι θεμελιωδώς κακός».

Μερικές φορές, τα πράγματα αυτά έχουν κηρυχτεί στην Εκκλησία μας! «Εξ ου και η σημασία για εμάς, να παρακολουθούμε το πως κηρύττουμε το Ευαγγέλιο», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος: «Δεν είμαστε σε πόλεμο με τον έξω κόσμο» Και: «Έχουμε επιλεγεί για να κάνουμε γνωστή στους ανθρώπους την αγάπη του Θεού».

Η μόνη αμετάβλητη αλήθεια

Δεύτερον: Σε αυτή την χωρίς προηγούμενο περίοδο κρίσης, οι κυβερνώντες και οι ειδικοί επέδειξαν κάποια αδεξιότητα

και επέβαλαν ενίοτε, αντιφατικούς κανόνες. Πράγμα που «ενίσχυσε τους αντιτιθέμενους στο εμβόλιο στη δυσπιστία τους προς τις αρχές και τα μέσα ενημέρωσης».

Ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ κατέληξε στο ακόλουθο συμπέρασμα: «Η μόνη αμετάβλητη αλήθεια είναι αυτή του Ευαγγελίου». Όλα τα άλλα εξαρτώνται από την ανθρώπινη κατανόηση και ισχύουν για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. «Ας χρησιμοποιούμε την εξουσία που έχουμε ως αξιώματα μόνο για να ανακοινώνουμε ό, τι είναι απαραίτητο για τη σωτηρία».

Αγάπη και μέριμνα για όλους

Αποστολή των αδελφών υπηρεσίας είναι σε κάθε περίπτωση να ενθαρρύνουν τους πιστούς να εμπνέονται από το Ευαγγέλιο για να λαμβάνουν τις αποφάσεις που τους αναλογούν. «Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να αποφασίζουμε στην θέση τους! Αυτό που ζητεί από εμάς ο Κύριος είναι να δείχνουμε την ίδια αγάπη και φροντίδα σε όλους, ανεξάρτητα από τις απόψεις και τη συμπεριφορά τους».

Και ο επικεφαλής της Εκκλησίας ξεκαθαρίζει επίσης ένα πράγμα «Ως θεσμός και σύμφωνα με το άρθρο 10 της Ομολογίας της πίστης μας, διασφαλίζουμε ότι οι κανόνες που ορίζονται από τις αρχές, τηρούνται στις εγκαταστάσεις μας». Επειδή: «Από όλα όσα ξέρω, οι διάφοροι κανονισμοί που ισχύουν δεν είναι αντίθετοι προς τον θεϊκό νόμο».

■ Φωτογραφία: Τζέσικα Κράμερ

■ Φωτογραφίες: Ολίβερ Ρούτεν

Πριν την εγγραφή πρέπει να γίνουν οι ρυθμίσεις του εξοπλισμού, του χρόνου και να βρεθεί η κατάλληλη τοποθεσία λήψης

Καταγραφή της πρωτοχρονιάτικης ομιλίας σε τρεις γλώσσες

Ο Γάλλος γνώστης του κρασιού μεταβαίνει στην Γερμανία, όπου δεν του προσφέρουν τίποτα άλλο, εκτός από νερό. Ωστόσο, ο Πρωταπόστολος μεταδίδει με άνεση και ευκολία, το μήνυμά του προς τους πιστούς – σε τρεις γλώσσες: Η ομιλία του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάνιντερ για το νέο έτος 2022 είναι στο στάδιο της καταγραφής.

Την ομάδα επικοινωνίας υποδέχθηκαν ένθερμα, με χαμόγελο και με μια όμορφη μυρωδιά καφέ, τα μέλη της Εκκλησίας, στη Νεοαποστολική εκκλησία της Φρανκφούρτης Σαχσενχάουζεν [Frankfurt Sachsenhausen] (Γερμανία). Ακόμη ένα φιλόξενο σημάδι: Τα παράθυρα φέρουν την ένδειξη «Ελα». Η κεντρική αίθουσα της εκκλησίας, εύχρηστη, φιλική και φωτεινή, είναι χτισμένη σε διαχρονικό στυλ Μπάουχαους.

Εξ αιτίας της πανδημίας, η ομάδα δεν μπόρεσε να μεταβεί στη Ζυρίχη για να πραγματοποιήσει τις ηχογραφήσεις για την ομιλία της Πρωτοχρονιάς. Ωστόσο, ο Πρωταπόστολος ήταν ήδη στην περιφέρεια, στο Νιου Ίσενμπουργκ (Neu-Isenburg), κοντά στην Φρανκφούρτη (Γερμανία), για να προεδρεύσει στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του εκδοτικού Οίκου Μπίσοφ. Λογικό ήταν λοιπόν, να πραγματοποιηθούν οι ηχογραφήσεις σε αυτή την περιοχή. Ωστόσο, τα γραφεία του εκδοτικού οίκου

δεν ήταν διαθέσιμα εξ αιτίας των συνεχιζόμενων εργασιών ανακαίνισης. Η λύση όμως βρέθηκε στην μοντέρνα εκκλησία της Φρανκφούρτης Σαχσενχάουζεν. Επιπλέον, η κοινότητα μια μέρα πριν, εόρτασε την εκατοστή επέτειό της.

Εγκατάσταση του υλικού

Το κινηματογραφικό συνεργείο συναντιέται γύρω στις 10 το πρωί στη Φρανκφούρτη-Σαχσενχάουζεν. Το ζήτημα είναι να βρεθεί το κατάλληλο μέρος και να εγκατασταθεί η κάμερα, καθώς και το τρίποδο και η συσκευή τηλεκαθοδήγησης. Πρέπει επίσης να τακτοποιηθεί και η διακόσμηση με λουλούδια. Κατά τη διάρκεια αρκετών ωρών, η ομάδα απασχολείται με τις προετοιμασίες: Τον ήχο και την εικόνα, το φως και τη σκιά, το προσκήνιο και το φόντο... Κατόπιν πρέπει να δοκιμαστούν τα πάντα, μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, στο ετήσιο μήνυμά του μιλάει άπταιστα, Γαλλικά, Αγγλικά και Γερμανικά

θεί απεγνωσμένα να σταματήσει το κυλιόμενο κείμενο.

Κάνένα πρόβλημα, αλλά θα ξεκινήσουμε και πάλι από την αρχή. Ο Πρωταπόστολος δεν έχει ανάγκη να φάει κάτι ανάμεσα στις δύο εγγραφές. Μετά από μερικά γλωσσικά ολισθήματα όμως, αναστενάζει, καθώς επιθυμεί ένα ποτήρι κόκκινο κρασί. Εδώ όμως

δεν υπάρχουν παρά μόνο νερό και μπισκότα.

«Μαζί εν Χριστώ!»: Αυτό είναι το σύνθημα για το έτος 2022. Στο βίντεο, ο Πρωταπόστολος εξηγεί το σύνθημα απαριθμώντας τα σημεία, χρησιμοποιώντας τα δάκτυλα του ενός χεριού. Ωστόσο, πως να απαριθμήσει «πρώτο, δεύτερο, τρίτο τέταρτο»; θα πρέπει να αρχίσει να μετρά με τον αντίχειρα ή με τον δείκτη; Αυτό δεν εξαρτάται μόνον από τη δική του επιδεξιότητα, αλλά και από το πολιτισμικό υπόβαθρο από το οποίο προέρχεται. Όσο για τον Πρόεδρο της Εκκλησίας, διαχειρίζεται τέλεια την κατάσταση, χρησιμοποιώντας με αποφασιστικότητα τα δάκτυλα – διαφορετικά και σύμφωνα με την ανάλογη γλώσσα. Θα το παρατηρήσουν οι θεατές;

Μία από κοινού επιτυχία

Ήταν γρήγορο, όλα είναι πλέον μέσα στο κουτί. Ή ακριβέστερα σε δύο ανεξάρτητα μέσα αποθήκευσης, για μεγαλύτερη ασφάλεια. Τώρα, τα πάντα πρέπει να αποσυνδεθούν ξανά. Τα πάντα πρέπει να τακτοποιηθούν για να είναι εξασφαλισμένη η ασφαλή μεταφορά. Ο Πρωταπόστολος επιστρέφει στην Γαλλία, όπου ελπίζουμε, να τον περιμένει ένα καλό ποτήρι κόκκινο κρασί, επειδή πραγματικά το αξίζει, μετά από την εργασία του.

Παρ' όλα αυτά, η εργασία απέχει πολύ από το να τελειώσει: Πρέπει τώρα να γίνει η επεξεργασία του βίντεο, να τοποθετηθούν υπότιτλοι και να δημιουργηθούν οι τίτλοι έναρξης και λήξης. Για να δείτε πως θα είναι το αποτέλεσμα θα πρέπει να περιμένετε μέχρι την πρωτοχρονιά του 2022 και να δείτε την ομιλία για το νέο έτος – στις πλατφόρμες nac.today, nak.org, Facebook και YouTube.

Στον Οίκο του Θεού, η θερμοκρασία δείχνει 16 βαθμούς Κελσίου. Την προηγούμενη μέρα είχε χαλάσει ο λέβητας. Για τους άνδρες της ομάδας, η θερμοκρασία αυτή είναι απλά ιδανική για να νοιώθουν άνετα, αλλά για την μόνη γυναίκα στο πλατό, είναι το κάτι άλλο. Ευτυχώς, ο κάμεραμαν έφερε ένα θερμαινόμενο μπουφάν, για να αισθάνονται όλοι άνετα.

Όσο για τον Πρωταπόστολο, δεν τον ενοχλούν τέτοιες θερμοκρασίες. Είναι σε καλή διάθεση. Μετά από μερικές ανταλλαγές, η ομιλία του νέου έτους καταγράφεται ... στα γερμανικά, στα αγγλικά και στα γαλλικά – ακριβώς με αυτή τη σειρά. Η μητρική γλώσσα καταγράφεται τελευταία. Αν και το γαλλικό κείμενο είναι πολύ μεγαλύτερο στο χαρτί, ο Πρωταπόστολος επιτυγχάνει να το πει στον μισό χρόνο.

Βλάβες και ατυχή περιστατικά

Πρακτικά, καμία επαγγελματική παραγωγή δεν κάνει χωρίς αυτήν σήμερα: Τη συσκευή τηλεκαθοδήγησης. Πρόκειται για ένα υπολογιστή, ο οποίος προβάλλει ένα κείμενο, επάνω σε ένα καθρέφτη, έτσι ώστε το πρόσωπο που κινηματογραφείται να μπορεί να διαβάσει το κείμενο, χωρίς αυτό να φαίνεται στην εικόνα και χωρίς το βλέμμα να ξεφεύγει από τον φακό της κάμερας.

Τα προηγούμενα χρόνια, η συσκευή αυτή ήταν ήδη επαναστατική. Μια φορά το κείμενο εμφανιζόταν αντικατοπτρισμένο, μια άλλη φορά ανάποδα. Αυτή την φορά το κείμενο δεν μετακινείται πάντα με την επιθυμητή ταχύτητα. Στην αρχή ο Πρωταπόστολος προσαρμόζεται μιλώντας, όλο και πιο γρήγορα, μέχρι που ξεσπά σε γέλια, επειδή πραγματικά, δεν μπορεί να συνεχίσει – ενώ η ομάδα στο πίσω μέρος προσπα-

Κάτω: Ο νέος βωμός της κοινότητας της Μαντίνα (Γκάνα)
 Δεξιά: Τα παιδιά έχουν την τιμή να τοποθετήσουν την
 πρώτη «πέτρα» για τη νέα εκκλησία στην Taucha (Γερμανία)

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Γκάνα, Ν.Ε. Taucha

Η Εκκλησία σε πλήρη ανοικοδόμηση

Σχεδόν παντού, το τρίτο κύμα της πανδημίας εξακολουθεί να ασκεί μια ισχυρή επίδραση στον κόσμο. Αλλά δεν μπορεί να εμποδίσει τους πιστούς να συνεχίζουν να οικοδομούν την κοινωνία τους. Παρουσιάζονται εδώ μερικά καλά νέα από το Νεοαποστολικό κόσμο.

Νέες εκκλησίες, νέοι βωμοί, επιτέλους και πάλι θείες λειτουργίες και πρόβες χορωδίας μετά την πανδημία. Στους κόλπους της Εκκλησίας οικοδομούνται κοινότητες και εκκλησίες.

Ένας νέος τύπος για τον λόγο του Θεού

Κυριακή των Ευχαριστιών στην Μαντίνα (Γκάνα): Ο αναπληρωτής της περιφέρειας Τζον Χάμοντ τέλεσε μια θεία λειτουργία που είχε ως θέμα την ευγνωμοσύνη προς τον Θεό. Ο λόγος της Αγίας Γραφής από την Γένεση 2:2-3 χρησίμευσε ως βάση του κηρύγματος: «Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την έβδομη ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε». Ο υπηρέτης μίλησε για την ευγνωμοσύνη σε ένα ιδιαίτερο και ξεχωριστό μέρος: Αδελφοί και αδελφές που ήθελαν να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους με την ευκαιρία της ημέρας των Ευχαριστιών, δώρισαν ένα νέο βωμό στην κοινότητα.

Οικοδόμηση κοινοτήτων

Τους μήνες Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του περασμένου έτους, πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις των αδελφών υπηρεσίας στο Αικατερίνενμπουργκ (Ρωσία) και στη Στοκχόλμη (Σουηδία). Με την ευκαιρία αυτή μπόρεσαν να ανταλλάξουν απόψεις με τους αντίστοιχους Αποστόλους, τους Αποστόλους Μαρράτ Ακτσουρίν (Marat Aktschurin) και Δαβίδ Χέννες (David Heynes) και να συζητήσουν επίσης θέματα που προκύπτουν από την καθημερινή ζωή στην πίστη. Στη Στοκχόλμη παράλληλα, πραγματοποιήθηκε μια συνάντηση του εκπαιδευτικού προσωπικού· και σε αυτήν επίσης συζητήθηκαν θέματα σχετικά με την πίστη και οι συμμετέχοντες μπόρεσαν να διατηρήσουν την κοινωνία. Οι Σουηδοί και Γερμανοί συμμετέχοντες μπόρεσαν να γευθούν τοπικές νοστιμιές. Αποκορύφωμα υπήρξε η θεία λειτουργία του πέρατος της εκδήλωσης και τελέστηκε από κοινού με τον αναπληρωτή Απόστολο Περιφέρειας Χελγκ Μούτσελερ.

Μια μικρή χορωδία πλαισίωσε την επίσημη πράξη της τοποθέτησης του θεμέλιου λίθου στην Taucha (Γερμανία)

■ Φωτογραφίες: Ν.Ε. Κούβας Ράνερ Knobloch

Οικοδομώντας εκκλησίες

Ήταν μια συννεφιασμένη, αλλά χωρίς βροχή ημέρα του Σεπτεμβρίου του 2021, όπου 120 Νεοαποστολικοί αδελφοί και αδελφές, καθώς και άλλοι χριστιανοί, συναθροίστηκαν στο γήπεδο της εκκλησίας της Taucha (Γερμανία). Έπρεπε να τοποθετηθεί ο θεμέλιος λίθος για τη νέα Νεοαποστολική εκκλησία. Μετά την ομιλία του επικεφαλής του εγχειρήματος, επίσκοπος Τόμας Μαθές (Thomas Matthes) ανάγνωσε ένα βιβλικό απόσπασμα από τον Ησαΐα 45:18 ευχόμενος στην κοινότητα, η εκκλησία, καθώς και η γη που δημιουργήθηκε από τον Θεό να μην παραμείνει έρημη, όπως περιγράφει ο λόγος, αλλά να μπορεί να είναι ένας τόπος όπου ο Θεός είναι παρών, ένας τόπος αρμονίας, αγάπης και συγχώρησης.

Έλαβαν τον λόγο επίσης ο δήμαρχος, ο αρχιτέκτονας, ο ποιμένας της Προτεσταντικής Εκκλησίας και αναφερόμενος εφημέριος της Καθολικής Εκκλησίας. Ο τελευταίος τόνισε το πόσο χαρούμενος αισθάνεται που τώρα χιτίζεται εκκλησία σε αυτό το οικόπεδο που κάποτε ανήκε στην Καθολική Εκκλησία.

Ο επίσκοπος γέμισε ένα μεταλλικό κουτί με κάποια αντικείμενα, όπως το πιστοποιητικό τοποθέτησης της πρώτης πέτρας, ένα πρόσφατο τεύχος του περιοδικού «Η οικογένειά μας», καθώς και ένα φύλλο της τοπικής εφημερίδας «Leipziger Volkszeitung» και κατόπιν το σφράγισε για να σχηματίσει μια χρονοκάψουλα. Τα παιδιά της κοινότητας και της γειτονιάς την έθαψαν κάτω από το μπετόν που ετοιμάστηκε για αυτό το σκοπό

Συνάντηση ξανά μετά από μια μακρά περίοδο

Με εντολή των αρχών στην Κούβα, οι εκκλησίες είχαν κλείσει από την έναρξη της επιδημίας. Αν και η χώρα

Επάνω: Οι αδελφοί και οι αδελφές στην Κούβα, κατά την πρώτη, μετά από πολύ καιρό, θεία λειτουργία
Κάτω: Συνάντηση των αδελφών υπηρεσίας και του διδακτικού προσωπικού στη Στοκχόλμη

αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο τρίτο κύμα με τους υψηλότερους αριθμούς μέχρι στιγμής, η κυβέρνηση αποφάσισε να χαλαρώσει τους περιορισμούς.

Έτσι, στις 31 Οκτωβρίου 2021, μετά από μια μακρά περίοδο μπόρεσε να τελεστεί εκ νέου η πρώτη θεία λειτουργία. Ακόμη και οι έντονες βροχοπτώσεις δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν τους αδελφούς και τις αδελφές να πάνε στην θεία λειτουργία την ημέρα εκείνη. Ο λόγος της Αγίας Γραφής που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για αυτή την θεία λειτουργία βρίσκεται στον Ψαλμό 135:6: «Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιουργήσει, στον ουρανό, και στη γη, στις θάλασσες, και σε όλες τις αβύσσους». Η χαρά ανάμεσα στους αδελφούς και τις αδελφές ήταν μεγάλη, που μπορούσαν να ζήσουν την πρώτη θεία λειτουργία, πρόσωπο με πρόσωπο και είναι ευτυχείς που ειδώθηκαν ξανά και που επιτέλους μπορούσαν να ξαναζήσουν την αδελφική κοινωνία. Τις επόμενες εβδομάδες κατέστη δυνατόν να τελούνται θείες λειτουργίες και στις υπόλοιπες κοινότητες της χώρας.

Ιανουάριος 2022, Κοπή της πίτας

Λόγω προβλημάτων εξ αιτίας του κορωνοϊού δεν είχαμε τη δυνατότητα να εορτάσουμε την πρώτη θεία λειτουργία για το νέο έτος στην εκκλησία μας. Έτσι, βρεθήκαμε για πρώτη φορά στην εκκλησία, μόλις στις 16 Ιανουαρίου, όπου, μετά την θεία λειτουργία κόψαμε και την πρωτοχρονιάτικη πίτα, σύμφωνα με το έθιμο. Μια μικρή, απλή γιορτή που μας έδωσε τη δυνατότητα να ζήσουμε όμορφες στιγμές κοινωνίας.

Ιανουάριος 2022, Απώλεια και αναχωρήσεις

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε την αδελφή μας Ίνγκριντ και τον αδελφό μας, Διάκονο σε ηρεμία, Παναγιώτη για να τους προσφέρουμε την Αγία Κοινωνία. Ποιος θα το πίστευε και ποιος θα μπορούσε να το φανταστεί ότι αυτή θα ήταν η τελευταία επίσκεψη στον αδελφό μας, καθώς ελάχιστες ημέρες αργότερα ξεκίνησε για το μεγάλο ταξίδι στην άλλη όχθη. Ήταν τόσο ξαφνικό και αναπάντεχο. Μας παρηγορεί όμως η σκέψη ότι τώρα πλέον είναι πιο κοντά στον επουράνιο Πατέρα μας και συνεχίζει να προσεύχεται, κάτι που έκανε καθημερινά και αδιάλειπτα όσο βρισκόταν ανάμεσά μας. Έτσι, λίγες ημέρες αργότερα, τελέσαμε στην μνήμη του τη νεκρώ-

σιμη ακολουθία στην εκκλησία μας. Την ίδια ημέρα αποχαιρέτησαμε και την οικογένεια του αδελφού μας Φέλιξ Μπόμπι που αναχώρησε για την Γαλλία, αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον.

Φεβρουάριος 2022, Επισκέψεις σε αδελφούς και αδελφές σε όλη την χώρα

Στα ταξίδια μας στην Βόρεια Ελλάδα, η αδελφή μας Έλσα Τσοράκου μας υποδέχεται πάντοτε με ιδιαίτερη χαρά. Έτσι, εκτός από μια μικρή θεία λειτουργία, μαζί με τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας, έχουμε τη δυνατότητα να ζήσουμε και μεταξύ μας μερικές εποικοδομητικές στιγμές κοινωνίας. Διατηρούνται έτσι και συσφίγγονται οι δεσμοί μεταξύ των αδελφών σε όλη την χώρα, χωρίς οι αποστάσεις να αποτελούν εμπόδιο στις συναντήσεις μας μεταξύ μας. Η ηλικιωμένη αδελφή μας δεν έχει πλέον τις φυσικές δυνάμεις για να μεταβαίνει στην εκκλησία, για την θεία λειτουργία, και έτσι οι επισκέψεις μας είναι κάτι το πολύ σημαντικό για εκείνη.

